ANUL II. — No. 3

1 DECEMBRIE 1925

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Bine-Aţi Venit!

— Dlui A. C. Cuza şi Insoţitorilor D-Sale. —

V'am aşteptat de-atâta vreme pe-aceste plaiuri de durere,
In cari e rob şi azi Românul, — s'aduceţi sfântă mângâiere.
Din munţii 'nalţi şi până'n şesuri Jidanii greu ne strâng în jug
Şi-avutul strămoşesc şi legea şi sângele din noi îl sug!
Voi ne-aţi iubit întotdeauna, ne-aţi ocrotit cu vitejie,
Cu braţele în larg deschise, azi Vă primim cu bucurie!
Din mii de piepturi isbucneşte cuvântul nostru oţelit:
Bine-Aţi venit Fruntaşi ai ţării, bine-Aţi venit, bine-Aţi venit!

Priviţi în colţu-acest de ţară cum se înstăpânesc străinii,
Ne fură scumpele ogoare şi'n urma lor cresc numai spinii!
Priviţi pe străzi, priviţi pe drumuri, priviţi la fiecare pas,
Vezi liftele din ţări străine cum şi-au făcut aici popas!

Noi Vă iubim precum copiii iubesc cu foc părinţii lor!
Voi în trecut ne-aţi fost martirii — nădejdea noastră'n viitor!
Vă vom urma ca'ntotdeauna pe căile luminătoare,
Şi să ne-oprească 'naintarea, nu-i om născut încă sub soare!
Răbdat-am jug şi lanţuri grele şi totuşi înapoi n'am dat,
In faţa îndârjirii noastre duşmanii s'au cutremurat!
Nu-s arme să ne înspăimânte, credinţa noastră-i de granit —
Azi când V'opriţi pe-aceste plaiuri Vă spunem: Bine Aţi venit!

Priviţi, în colţu-acest de ţară Jidanii cum se'ngrămădesc,
Asemeni hidrelor turbate cu mii de braţe ne pândesc!
Pe trădători şi pe nemernici îi cântăresc cu bani de-argint,
O, Dumnezeule puternic, cum îi mai răbzi pe-acest pământ?

Din satele îndepărtate Vă'ntâmpină aici poporul
Şi cărturarii din oraşe — toţi cei ce-adoră tricolorul,
Smeriţi să Vă asculte vorba, pe mii de braţe să Vă poarte
Şi credincioşi să stea alături de steagul sfânt, până la moarte!
Azi grănicerii Vă aşteaptă cuprinşi de-un dor nemărginit —
Viteji ai ţării noastre scumpe Vă spunem: bine-Aţi venit!

Iustin Ilieşiu

N. R. Această poezie a fost cetită, de către poet, cu ocazia marei întruniri a L. A. N. C. din Rodna-Veche, la 7 Noemvrie 1925, — atunci, când dl *Prof. A. C. Cuza* a păşit pentru prima dată, pe pământul Ardealului.

Pieirea ta prin tine Israele

Este un fapt psicologic cunoscut, că imensa majoritate a vinovaților își mărturisesc crima înainte de a muri. Aceasta lege stăpânește și neamul evreiesc. „Protocoalele Înțelepților Sionului“ constitue o dovadă. Ce sunt aceste Protocoale decât prețioase mărturisiri asupra adevăratelor cauze, cari au provocat atâtea suferințe omenirii creștine?

Autorul semit James Darmesteter, în cartea-i întitulată *„Les prophetes d'Israel*[1])“, aruncând o privire asupra istoriei națiunii lui, ajunge la următoarea concluzie: „Astfel istoria jidovească merge dealungul istoriei universale pe toată întinderea ei și-o pătrunde prin mii de împletituri“.

Dar cum o pătrund, cu cât bine și cu cât rău s'a ales omenirea din aceasta penetrațiune, atare migăloasă operă de disecție istorică nu s'a făcut încă, deși nevoile vremii, prin care trecem cer tot mai imperios să se facă. In afară de ideia monoteismului, strecurată în conștiința omenirii de religia mozaică, cu care altă contribuție binefăcătoare se pot lăuda Jidanii că au împins mersul umanității mai departe pe calea progresului?

Progresul rezultă din varietatea sforțărilor continue a factorilor naționali, a națiunilor deosebite, cari prin calităților lor specifice, și numai în acest mod, pot îmbogăți cu contribuții felurite patrimoniul vast al civilizației. Din cultivarea naționalismului limpezit și adâncit până la ultimele fibre ale însușirilor proprii fiecărui neam, poate rezulta o eflorescență de producțiuni caracteristice, cari prin înalta lor originalitate sporesc și înobilează spiritul omenesc. Naționalismul bine înțeles este și rămâne baza progresului general.

Ajutat-au în acest sens evoluția generală Jidanii în viața lor printre celelalte națiuni? Iată ce răspuns dă cel mai bun cunoscător al antichități; Theodor Mommsen: *„Și în lumea veche jidovimea a fost un ferment activ al cosmopolitismului și al descompoziției naționale“*. Așa dar, totdeauna Jidanul a fost cosmopolit; a fost însă și mai îndârjit cosmopolit după ce și-a perdut Statul național: de atunci încoace s'a aprins ura crescândă a oropsitului în contra a tot ce nu este Evreu; și cât a putut să facă rău, acest oropsit după timpuri și împrejurări, a făcut.

Incepând cu persecutarea apostolilor lui Christ — ca exemplu poate fi dat Paul, care s'a convertit în creștin din Evreul Saul — și până în zilele noastre se poate urmări dealungul istoriei acțiunea nefastă a neamului jidovesc. Inainte de a se fi recunoscut creștinismul ca religie tolerată în Statul roman (prin edictul dela Milan din 313), Jidanii, după propria lor mărturisire [3]), au contribuit într'o largă măsură la deslănțuirea persecuțiunilor contra creștinilor. După ce religia creștină a fost recunoscută, nu mai rămânea spiritul disolvant al Jidanului, decât să arunce sămânța desbinării în materie de doctrină, să provoace schisme, care au slăbit prestigiul puterii bisericești. Ori cât ar tăgădui, dela ei vin și omorurile rituale, cari au revoltat conștiința creștinească prin cea mai rafinată cruzime, stârnită de ura talmudică a Jidanului contra a tot ce este creștin. Asasinate rituale s'au săvârșit chiar în cursul veacului XIX; amintim dintre mulțimea cazurilor [4]), unul care a agitat lumea occidentală, la mijlocul secolului trecut și anume: omorârea părintelui Toma din Damasc.

Câtă vreme nu li s'a permis să iasă din *Ghetto*, Jidanii au uneltit în taină și au căutat să robească pe creștini prin puterea banului lor; de când constituțiile secolului al XIX le-a permis să apară pe arena vieții publice, ca egal îndrituiți cu creștinii, de atunci înainte pe lângă acțiunea tainică, se mai adaugă și alta fățișă disolvantă, în care se lămuresc două elemente: *hipocrizia și forța*. Hipocrizia se exercită prin falșitatea teoriilor sociale și politice susținute, prin presă, care a căzut în mâna lor; *forța*, o mânuesc prin amețirea și stăpânirea masselor populare cu idealuri socialiste și comuniste, pe cari le exploatează fără nici un scrupul.

Dăm câteva fapte istorice, spre a dovedi aceste afirmațiuni. De mentalitatea specifică a Jidanului, ce s'a izolat în ghetto, însuflețit de ură și uneltind în taină, s'a resimțit așa de curând spiritul sectei oculte a Fancmasoneriei, înființată în secolul al XVIII, în cât în scurtă vreme Jidanii au pătruns acolo, au influențat'o[5]) până au ajuns să o domine. Care a fost și este încă scopul sectei masonice? Distrugerea religiei creștine și a ordinei sociale actuale, prin mijloacele cele mai potrivite: începând cu teoriile false, învăluite în hipocrizie și terminând cu crima contra adversarilor ireductibili[6]) Falsitatea teoriilor semănate cu rea credință poate ademeni pe cei cu sufletul curat, întru cât pot conține germenii progresului, susținut de spiritul vremii; dar ceia ce constitue un pericol în răspândirea lor este exagerarea, este intepretarea perfidă, este pervertirea sensului inițial. De această metodă Jidanul doctrinar sau creștinii influențați de Jidani, s'au folosit în acțunea lor disolvantă. Evreul James Darmesteter[7]) urmărind influența spiritului jidovesc mărturisește: „Jidanul făurește acel arsenal omorâtor de argumentație și de ironie, pe care îl va transmite scepticilor Renașterii, libertinilor marelui secol (al lui Ludovic al 14); și cutare sarcasm al lui Voltaire nu este decât ultimul ecou răsunător al unui cuvânt murmurat, cu secole înainte, în umbra unui Ghetto și mai înainte încă în vremea lui Celsus și a lui Origene, la leagănul chiar al religiei lui Christos“.

Pătrunsă de elemente judeo-masonice, isbucnește marea Revoluție franceză, care aduce Jidanilor toate drepturile sub scutul umanitar, generos până la naivitate, al *Declarației drepturilor omului*. Cât a folosit Jidanilor aceste drepturi rezultă din declarația următoare, făcută de unul din rasa lor, de Cahen, în 1847: *„Mesia a sosit, pentru noi, în ziua de 28 Februarie 1790, cu dreptrurile omului“*.[8]) Cum au ajuns să obțină for-

---

1) Pag. 162.

2) Römische Geschichte Ed IX vol. III pag. 550.

3) A se vedea isvoarele, comunicate de L. Vial, op. cit. pag 44–47, de unde citâm următorul fapt: Sub Impăratul roman Caracalla, în anul 214 „Jidanii au omorât 200 000 creștini și toți creștini din insula Cypru“.

4) A se vedea cartea lui *H. Desportes*, întitulată *Le mystères du Sang*, tipărită la *Savine*, pe care Jidanii l'au ruinat pentrucă a îndrăsnit să ia în editură o carte scrisă contra lor.

5) Expunerea din text este față de Jidani de o moderațiune, care poate char întuneca adevărul istoric, când întâlnim următoarea afirmațiune privitoare la origina Francmasoneriei, a Jidanului francmason Dr Gustav Karpeles făcută în numărul festiv al revistei societății *B'nai B'rith Orden* (1902): „Ideea francmasoneriei a ieșit din *Iudaism*; ca întemeietor al ei trece Regele Solomon, care a văzut cea mai înaltă înflorire a lui Israel; o importantă parte din riturile ordinului se referă la construcția templului lui Solomon; cuvinte și diferiți termeni sunt în cea mai mare parte luate din limba hebraică“ cf. Wichtl op. cit. pag. 54 cf. Protocolul IV și XV.

6) Leo Taxil et Paul Verdun, *Les assassinats maconniques*; cf. și Protocolul XV Ed. Lambelin pag 98, Protocolul XVIII pag. 119.

7) cf, op. cit pag. 185—86

8) cf. Delassus op. cit. pag 70 și Archive israelites (tome VIII pag. 801 din 1847)

mula largă, prin care s'au strecurat în cetăţenia franceză veneticii semiţi, despre care Napoleon a spus că sunt „lăcustele şi omizile Franţei“, ne arată Popoulat în „Histoire de la Rèvolution françaisе[9])“ arătând că Jidanii Cerfberr şi Berr Isac Berr, cu o bandă de 500 de coreligionari terorizând din tribune Adunarea constituantă au reuşit să treacă proectul favorabil lor, care mai înainte fusese respins de 28 de birouri dintre cele 30 ale Adunării.

Odată primiţi în familia fiecărei naţiuni, Jidanii, cu spiritul lor de critică dus la exces şi cu intuiţia, că slăbiciunea creştină constiue triumful lui Israel, încep opera de răsvrătire în adâncul masselor, aruncă în mulţime pofta schimbării de regimuri politice şi sociale prin revoluţii pregătite şi susţinute de presa şi finanţa lor. Când se va cerceta cu deamănuntul în mod obiectiv resorturile secrete ale revoluţiilor din secolul al XIX, se va descoperi pretutindeni mâna jidovească. A mărturisit acest adevăr într'o formulă largă şi impresionantă unul din rasa lor, ajuns ma târziu Prim Ministru în Anglia şi ridicat sus pe treapta aristocraţiei britanice, Lordul Beaconsfield. In 1847 când era un romancier de talent, dar nu şi om politic, a scris următoarele rânduri:

„Lumea este guvernată de personagii cu totul altele decât îşi închipuesc aceia, cari nu pătrund în culise. Această diplomaţie misterioasă a Rusiei, care este teroarea Europei occidentale, este organizată de Jidani şi ei sunt principalii agenţi. Această puternică revoluţie care se pregăteşte şi se frământă în Germania, unde de fapt va fi o a doua reformă mai considerabilă ca cea de întâi, această revoluţie a cărei licărire de lumină abia îngădue ochilor Marei Britanii să-i pătrundă misterele; ei bine! Sub ce auspicii se desvoltă? Sub auspiciile Jidanului“. [10])

Dar luptele de clasă inaugurate de socialismul disolvant al Jidanului Karl Marx, dar revoluţiile politice din Franţa dela 1848 şi 1871, prin care s'a vărsat atâta sânge francez, dar nici un pic din al Jidanilor din Franţa, nu au fost pregătite, susţinute şi exploatate de Jidani? Numai lor le-au profitat. După convulsiunile sângeroase, Jidani botezaţi, cari de fapt au acelaşi suflet atavic ca şi talmudistul habotnic, au ajuns în fruntea ţării sleită de revoluţie. Aşa, încât a avut deplină dreptate acela, care a spus, că *revoluţia este steaua lui Israel.*

Dar frământările interne din ultimele decenii a regimului ţarist în Rusia, nu au fost opera uneltirilor jidoveşti, prin care s'a exploatat buna credinţă şi naivitatea poporului rus? Nu s'au văzut Jidani travestiţi în popi, [11]) cari conduceau manifestaţiile populare? Nu au fost în enormă majoritate agenţii revoluţiunii şi instrumentele mişcării anarhice? Următorul fapt luminează deplin acţiunea criminală a Jidanilor în fostul Imperiu al ţarilor:

„Plewe, ministru de Interne, a primit într'o zi o deputaţiune de Jidani, veniţi să-i ceară o îndulcire a legilor făcute contra lor. El a răspuns: *„80% din revoluţionarii ruşi sunt Jidani;* atâta timp cât aceasta proporţie va rămâne aceiaşi, nu poate fi vorba de îndulcirea regimului, sub care trăiţi“. Şi Ministrul a mai adăugat cu deplină dreptate: „mi-am semnat sentinţa de moarte“. Intr'adevăr, scurt timp după aceasta audienţă un Jidan l'a asasinat. In cursul veacului al XIX, asasinatele, înfăptuite de Jidani, se ţin lanţ în Rusia ţaristă. Unul câte unul a căzut prin bombă sau revolver din toţi aceia, cari luptau pentru a menţine prestigiul autorităţii. Iată ce scrie *Wichte* în aceasta privinţă:

„Dela 1826 nu se mai aude în Rusia de Francmasonerie. Alte societăţi secrete apar şi tind să-şi realizeze scopurile lor „ideale“ prin atentatele cu bombe etc. Este de remarcat, că aici Jidani au fost amestecaţi: astfel autorul moral al atentatului cu bombe din Palatul de iarnă al ţarului a fost Jidanul *Hartmann;* la atentatul cu bombe din 13 Martie 1881, când a fost asasinat ţarul Alexandru II, a participat o Jidancă *Iesse Helfmann;* Prefectul de poliţie Trepow a fost omorât de Jidoavca *Vera Sassulitsch;* asasinul Ministrului de interne, Szipjagin, a fost Jidanul numit *Bogolepow*, etc.

Dar Rusia bolşevică nu este operă jidovească, prin care viaţa creştină nu mai înseamnă nimic?

Ziarul din Copenhaga „National Tidende“ din August 1923 publică *lista la zi* a crimelor bolşevicilor; au fost asasinaţi:

28 episcopi, 1215 preoţi, 6775 institutori şi profesori, 8812 medici, 54658 ofiţeri şi subofiţeri, 265360 soldaţi, 10562 poliţişti, 48303 gardişti, 12914 proprietari, 365292 proletari intelectuali, 192359 meseriaşi, 815105 ţărani. In total 1.771.341 victime.

A avut o viziune profetică acel mare gânditor al Rusiei moderne, Dostoiewsky, când scria următoarele rânduri către anul 1880:

„Toţi aceşti Bismark-i, aceşti Beaconsfield-i, Republica franceză, Gambetta şi alţii — toţi nu sunt pentru mine decât nişte figuranţi. Stăpânul lor ca şi stăpânul întregii Europe este *Jidanul* şi *Banca lui.* Judaismul şi băncile domnesc astăzi peste tot, asupra Europei, asupra instrucţiunii publice, asupra întregii civilizaţii, asupra socialismului, şi mai cu seamă asupra socialismului, căci cu ajutorul său Judaismul va smulge din rădăcini Creştinismul şi va distruge cultura creştină. Şi dacă din aceasta nu iese nimic decât anarhie, atunci în fruntea tuturora se va găsi Jidanul. Căci, deşi predică socialismul, el va rămâne, în calitatea lui de Jidan cu fraţii lui de rasă, în afară de socialism; şi când toată bogăţia Europei va fi jefuită, singură Banca Jidanului va subsista. Jidanii vor duce Rusia la peire“. [13])

Dar în vestul Europei post-belice?

Nimeni nu mai contestă, că revoluţia din Germania din Noembre 1918 şi cea din Ungaria din Martie 1919 sunt opera Jidanilor. Cea mai convingătoare dovadă, este faptul, că în ambele ţări învinse rasa semită a cules roadele revoluţiei: a ajuns la putere şi s'a îmbogăţit din sărăcia generală.

Acţiunea nefastă jidovească, după marele război, s'a manifestat nu numai faţă de învinşi, ci şi faţă de învingători, atunci când interesele materiale ale Jidovimei internaţionale impuneau zădărnicirea victoriei militare, câştigată cu enorme sacrificii.

Jidanii au smuls Franţei din mână victoria completă, desăvârşită, care ar fi răpus Germania în mod indiscutabil, aducând imediat o situaţiune clară, din care ar fi izvorât o pace, consfinţită într'un tratat scurt, luminos, precis, cu sacţiuni executabile, înlăturând incertitudinea şi încordarea ce domneşte încă în Europa şi în lume după atâţia ani dela tratatul din Versailles.

1. Adevărul acestei afirmaţiuni rezultă incontestabil din următoarele

---

[9]) citat de L. Vial, op. cit. pag 65

[10]) cf Emanuel Kreţulescu, care deşi agent diplomatic al României la Paris în 1879, nu se sfiea să spună adevăruri, neplăcute Jidanilor, că „comunităţile israelite în România formează un stat în stat“, în cartea sa întitulată „Les Israelites en Roumanie“ (pag. 13).

[11]) cf. Mgr. Jouin, op. cit. pag. 4 nota 3.

[13]) cf. Netchvolodow, Nicolas II et les Juifs 1924 pag. 381.

fapte: Pe frontul occidental Jidanii americani și englezi, cari aveau ca instrumente pe Wilson și Lloyd George, au impus înainte de timp armistițiul din 11 Noembre 1918, în contra voinții popoarelor aliate: francez, american, britanic[14]).

2. Pe frontul oriental, generalul Franchet d'Esperay a fost împiedicat de Clemenceau prin ordin formal să înainteze în inima Ungariei cu 20 de divizii, să treacă peste ruinele Austriei și să ajungă la Berlin, luând armata germană între 2 focuri, în vremea când Germania clocotind în revoluție nu ar mai fi avut puterea să se opună, necum să oprească pe învingător.[15]) Dacă Clemenceau a lucrat atunci, cu gândul precis de a servi pe Jidani, de astă dată nu se poate ști. Dar se știe că în altă ocazie a lucrat de comun acord cu Jidanul Luzzatti fost Ministru italian pentru triumful cauzei lui Israel în țara românească[16])

Care a fost politica conducerii oculte a Jidovimei după căderea Puterilor centrale în toamna anului 1918?

Să împiedice desăvâșirea victoriei spre a înlătura creiarea unei situațiuni clare. De aici rezultă o stare de slăbiciune generală, de încurcături prelungite ani de zile, de contestații între învinși și învingători, de desvoltare de antagonisme în tabăra marilor învigători: toate aceste motive au fost exploatate de diplomația ocultă a Jidovimei, singura care a eșit puternică, dominantă în afacerile externe și enorm îmbogățită după marele război, singura forță, care a isbutit să adune tot aurul din lume în templul ocult și uriaș al națunii lui Israel.

In această schiță prea sumară istoria Jidovească, ne arată în ce mod „merge alături de istoria universală și o pătrunde prin mii de împletituri“ după expresia lui Darmesteter. Așa fiind, nu este îndreptățită afirmațiunea celui mai mare cunoscător al chestiunii evreești în Franța, unde după 130 de ani de întroducere a Jidanilor în sânul familiei franceze, se ridică tot mai îngrijorate glasuri luminate arătând pericolul amenințător, nu este îndreptățită următoarea afirmațiune a lui Edourd Drumont, autorul cărții „La France Juive“? „Jidanul a fost considerat la toate popoarele și în toate timpurile, ca un dușman public, pentrucă la toate popoarele și în toate timpurile a fost agentul de disolvare, de corupțiune, de diviziune, de trădare și ruină“.[17])

Iată deci cheia răului actual din omenire, desvăluită atât de complet prin mărturisirile din *Protocoalele Ințelepților Sionului*[18]). Aceasta carte face lumină deplină.

Astăzi lumea a început să se deștepte. O puternică suflare antisemită, nu retrogradă, nu obscurantistă, nu pornind din intoleranță religioasă, cum clevetesc Jidanii — ci reprezentând ultima expresie a conștiinței naționale și creștine, se ridică impunătoare din sânul tuturor Statelor, cari au avut prilejul să cunoască sufletul Semitului modern. Această mișcare, isvorâtă din adâncul instinctului de conservare, crește pe zi ce merge, cucerește pe indiferenți și convertește pe umanitariști, cari totuși simt că Patria este mai aproape de cât Umanitatea. Când lumea creștină a început să vadă primejdia, când îi simte apăsarea și când încet, dar sigur se pregătește să scuture jugul tiraniei jidovești, mai poate fi vre-o îndoială de partea cui va fi isbânda? Rămâne a se desmetici națiunile, pe cari Jidanii le zăpăcesc încă prin presa lor, a se revizui concepțiile false fabricate în oficinele semite, a se pune ordinea de gândire și simțire în locul dezordinei ivite după marele război și întreținută de Jidani, a se ridica drept urmare firească altarul Patriei mai presus de toate utopiile cosmopolite; și atunci în loc să se înfățișeze lumei degradate despotismul „Inţelepţilor Sionului“ se vor împlini cu dreptate spre salvarea societății ariene, cuvintele din Sfânta Scriptură: *Pieirea ta prin tine Israele.*

I. C. Cătuneanu.

[14]) Despre încheierea armistițiului înainte de vreme, vezi *A Cheradame, La mystification des peuples alliés* pag. 140—178 unde autorul francez, bine informat, având contact cu înalte personalități politice din America dintre care cu fostul Președinte Rossewelt desvălue *„acțiunea câtorva financiari jidani de proveniență germană, cei mai mulți trăgându-se din Frankfurt, naturalizați Englezi* și *Americani și exercitând o influență considerabilă la Londra, New York și la Washington“*.

[15]) Cf. A. Cheradame op. cit ; ag 178—81

[16]) Incă în timpul păcii balcanice dela 1913 Clemenceau fusese câștigat pentru cauza politicii jidovești. Faptul îl mărturisește rabinul *Ehrenpreis*, care lucrase cu alt Jidan italian, Luzzatti, spre a obține sprijinul lui Clemenceau ca toți Jidanii români cari luaseră parte la expediția în Bulgaria să dobândească cetățenia română prin injoncțiuni din afară. Clemenceau promisese atunci: *când dl Luzzatti crede că trebuie să continuăm (acțiunea) vom continua; sunt în întregime la dispozița dvoastră“*. Aceiași intervenție din partea rabinului Ehrenpreis s'a produs și în 1917 când a venit Clemenceau în fruntea Ministerului francez; așa încât se explică dispozițiile neprietenoase ce a arătat Clemenceau României la conferința păcii; era influențat de Jidani. Asupra acestei chestiuni, care desvălue politica internațională semită, vezi revista „Apărarea Națională“ din 1 Aprilie 1923, articolul întitulat: *Cahalul* și G. Clemenceau.“

[17]) Citat de L. Vial, op. cit. pag. 334 notă

Noi și partidele politice

De când propaganda L. A. N. C. merge (înainte cu rezultate înălțătoare) s'a asociat nouă ca un tovarăș credincios, calomnia. Neputându-i-se opune nici un argument de ordin programatic, se caută diversiuni, vechea armă a școalei politice din trecut.

Reprezentanții tuturor partidelor, lași cum sunt, nu au curajul să spună că ne desaprobă programul, dar sunt de o prodigitate uimitoare în inventarea calomniilor. Partidul liberal susține că suntem o sucursală deghizată a partidului național. Coaliția opoziției este convinsă că suntem liberalii, iar partidul poporului ne întreabă cărui partid aparținem.

Nu avem pretenția să convingem pe cei de rea credință, dar ținem să ne lămurim prietinii. Numai din aceasta considerație credem necesare două lămuriri, dacă suntem noi un partid politic și care este raportul nostru față de partidele politice.

L. A. N. C. este o organizație a tuturor bunilor și curajioșilor Români cu un scop bine determinat; soluționarea problemei jidovești și moralizarea vieții publice. Aceste două probleme au dus țara la răspântie, de unde trebuie să ia o nouă direcție evolutivă. Iar soluționarea acestor probleme ese din cadrele vieții politice normale. Se impun fapte de o importanță istorică tocmai așa precum a fost chestiunea intrării în războiul mondial din partea vechii țări. Cei grupați în organizația noastră sunt convinși că nerezolvarea acestor probleme este egală cu trădarea de neam, care ar avea repercusiuni ireparabile asupra vieții de stat a neamului românesc. Amăsurat marilor probleme trebuie să avem curajul de a înfrunta orice opoziție dinăuntru sau dinafară și de a lupta fără preget până la izbândă. Și când vom soluționa aceste probleme fie singuri, fie ajutând pe oricare partid politic, care este gata de a ne adopta pe față și

oficial punctul nostru de vedere, atunci vom spune sus şi tare: „Maurul şi-a făcut datoria, Maurul pleacă“. Atunci vom avea şi noi libertatea de a ne hotărî disolvarea complectă sau transformarea în partid reacţionar sau democrat, sau democrat-reacţionar după gustul botezătorului. Iată ce suntem noi, cine vrea să creadă va crede, cine nu să aştepte dovezile faptelor.

Că noi am fi în solda vreunui partid este o absurditate atât din punct de vedere programatic, cât şi tactic şi personal.

Programul nostru de realizare în art. 7 vorbeşte clar şi lămurit despre Jidani, indicând soluţiunile problemei impusă nouă de ei. Unde se mai găseşte partid politic în ţara noastră a cărui program să pronunţe cel puţin cuvântul de „Jidan“ sau vreo sinonimă de a lui? Şi atunci poate să-şi închipue cineva că noi, mercenarii vreunui partid, ne vom putea da vreodată arama pe faţă colaborând sau fuzionând cu unul sau altul dintre partide, cari azi nici nu vor să ştie despre problema jidovească? Da, când cineva judecă posibilităţile prin propria-şi imoralitate politică, atunci toate le crede posibile. Dar noi, slavă Domnului, încă nu am absolvat aceasta înaltă şcoală politică a prostituţiei politice. S'ar putea închipui aşa ceva când între noi şi vreun partid politic nu ar fi deosebire de program, precum nu există între unele din partidele azi existente, sau am avea un program bine determinat, ci numai un nume şi un scop deghizat.

Noi moralizarea vieţii publice o vrem prin soluţionarea problemei jidoveşti şi cu ajutorul ideii creştine. Care partid politic susţine ideia creştină? Nici unul pentrucă toate se bazează pe idei pozitiviste şi atee. Şi atunci ne întrebăm cum îşi poate închipui cineva, că noi să ne apropiem de aceia, de cari o lume întreagă ne desparte? Numai calomnia este capabilă de atâta stupiditate să susţină o astfel de posibilitate.

Tactica noastră de organizare se bazează pe jurământ. Noi cu toţii jurăm formal pe drapelul nostru cu svastica. Jurăm, că vom lupta în contra Jidanilor şi a elementelor corupte. Şi atunci cum îşi poate închipui cineva, că noi ne vom încălca jurământul solemn pentru a face serviciu unui sau altui partid politic? Chiar dacă s'ar găsi între noi vre-un nemernic, care ar fi gata să-şi speculeze jurământul, marile masse ale ţăranilor credincioşi, preoţii şi intelectualii cu frica lui Dumnezeu nu pot fi cumpăraţi cu nici un preţ. Da în mintea francmasonilor şi comuniştilor atei nu intră astfel de subtilităţi; ei ar fi capabili de orice imoralităţi ca să-şi ajungă scopurile meschine. Omul conştient şi treaz la cap trebuie să ştie atât din ale politicei, că nu se poate juca cu o însufleţire a poporului creştin pecetluită cu jurământ. Cine ţine câtuşi de puţin la prestigiul şi interesul personal, punct de vedere lipsit de orice ideal, trebuie să ştie, că o aventură în aceasta materie îl va distruge pe vecie. Or, slava Domnului, aşa de stupizi tocmai nu suntem — ca să ne cheltuim energie, avere şi timp numai de dragul de a deveni nişte mizerabile cadavre morale.

In organizaţia noastră nu sunt şi nici nu vor fi Jidani. Dar partidele politice toate sunt împănate cu ei. Şi atunci să pune întrebarea, putem noi sta alături de vreun partid, întovărăşindu-ne cu Jidanii lui în vederea executării art. 7 din programul nostru? Nebun să fie cine o crede. Apoi cum, Ely Berkovitz, Aristide Blank sau Albert Stern să ne dea concursul la expulzarea Jidanilor din ţară, iată calomniatorilor ce absurditate susţineţi! Par'că „Adevărul“, „Dimineaţa“, „Lupta“, „Aurora“ sau chiar „Viitorul“ se vor aventura să ne susţină programul, aş vrea să văd eu o aşa minune. Cine cunoaşte solidaritatea Jidanilor şi laşitatea politicei noastre de azi, nu va crede nici un moment că noi putem merge alături de vreun partid politic.

Se acreditează svonul, că noi în propaganda noastră numai pe unele partide le atacăm, iar pe altele le menajăm. Este un neadevăr. Fapt este, că noi nu atacăm nici clase sociale, nici regiuni pentrucă vrem solidaritatea tuturor Românilor, dar nu criticăm nici metode de guvernare, precum nici atitudini de opoziţie, pentrucă nu suntem partid, nu înjurăm nici personalităţile politice, pentrucă aceasta metodă scârboasă repugnă bunului simţ al ţăranului nostru. Noi ne prezintăm pur şi simplu problemele noastre: soluţionarea problemei jidoveşti şi moralizarea vieţii publice. Căutăm răspunsul dacă partidele politice sunt ele în situaţie de a soluţiona aceste probleme? Convingerea noastră este, că nu, şi ca argument de convingere prezentăm lumii lista membrilor în consiliul de administraţie a băncii Marmorosch-Blank. In aceasta listă găsim reprezentat partidul liberal prin dnii A. Constantinescu şi Duca actuali miniştri, partidul naţional prin dl A. Vaida-Voevod fost primministru, partidul ţărănesc prin dnii G. Iunian şi Răducanu şi în urmă partidul averescan prin dl gen. Coandă fost primministru. Chiar şi restul membrilor români toţi sunt membrii mai puţin marcanţi ai diferitelor partide. Este îndeobşte cunoscut, că banca Marmorosch-Blank e cea mai puternică organizaţie economică jidovească din ţară, prin faptul, că majoritatea acţiunilor este deţinută de Jidani, conducătorii tehnici ai băncii sunt Jidani. Aristide Blank şi Jidanul-Ungur din Budapesta Söpkér, dar şi sucursalele toate sunt împănate cu dirigenţi şi funcţionari jidani. Prin finanţarea ziarelor „Adevărul“ şi „Dimineaţa“ eminamente jidoveşti la fel se învederează sentimentul judaic al acestui venerabil institut. Astfel partidele politice a căror corifei, fără excepţiune, sunt retribuiţi de Jidani cu tantieme nemuncite nu pot soluţiona chestiunea evreiască în nici într'un chip. A pretinde acestor oameni politici să lucreze în contra patronului lor, ar fi o nebunie. Iată aceste sunt concluziile noastre foarte simple şi la înţeles.

Acolo unde este nevoie de argumente în plus mai dăm citire listelor de comitete a diferitelor organizaţii locale ale partidelor în cari găsim, fără excepţie Jidani conducători ai politicei româneşti. Un tablou foarte trist care arată cum se iudaizează viaţa noastră politică, ducându-se în mod fatal la hegemonia rasei jidoveşti în România.

Nu putem tăgădui, că sunt personalităţi politice, înafară de L. A. N. C., cari îşi iubesc neamul şi doresc soluţionarea problemelor puse de noi, dar ce folos, când fac diplomaţie şi nu-şi spun cuvântul decât numai pe jumătate, descurajând astfel, pe cei cari ezită a se înregimenta sub cutele drapelului cu svastica. Mai mult strică decât folosesc idii naţionale şi creştine, pentrucă încurajează laşitatea şi poltroneria.

Iată ce suntem noi şi care este raportul nostru faţă de partidele politice. Cine are ochi să vadă şi cine are urechi să audă.

Sapienti sat.

Dr. V. Roman

Toate manuscrisele şi întreaga corespondenţă, care priveşte partea redacţională a revistei noastre, este a se trimite la adresa următoare: Redacţia „Infrăţirea Românească“, Cluj Strada Bob No. 7.

1 Decembrie

Ardealul are azi mare sărbătoare! In cea mai umilă bisericuţă de lemn, din creerii munţilor Apuseni, — ca şi în pompoasele catedrale, ale Sibiului şi Blajului. se înalţă azi rugi fierbinţi către Atotputernicul Creator.

Cu toţii îl preamărim că ne-a învrednicit să vedem, cu ochii noştrii, măreaţa realitate a *Intregirii Neamului!*

Acum şapte ani!...

Azi ne reamintim ca prin negură de vis de zilele dela 1918!

Pe-atunci o dâră lată de sânge şi o coloană lungă de fum însemnau locurile, pe unde a pustiit fiorosul uragan al Revoluţiei Roşii. Demagogia criminală şi tendenţioasă a câtorva aventurieri internaţionali degradase *„plebea plo retară“* până la starea de bestialitate. Soldaţii, infectaţi de periculosul microb al anarchiei, se întorceau, de pe fronturile sfărâmate, în desordine şi destrăbălare.

Numai ardeleanul Român se înapoia la vatra lui liniştit şi conştiu de misiunea grea, ce-l aştepta. Un pământ scump, stropit cu sânge de martiri şi cu lacrămi de robi, aştepta să fie eliberat!

Deci primul său gând a fost să se prezinte la postul de datorie!

Işi împodobise braţul cu banda tricoloră a legionarului Român. O purta cu o mândrie, ce azi nu mai poate fi înţeleasă. Era doar prima ocazie, când un ardelean avea *dreptul* să poarte, în public, cele trei culori sfinte, cari simbolizează adânc înrădăcinatul instinct naţional, al poporului Românesc.

Acest instinct sănătos al conservării naţionale l'a îndemnat, atunci pe ţăranul Român de-a goni din satul său pe Jidanul, care sugea rodul muncii nevestelor şi moşnegilor, în acelaş timp, când el lupta cu eroism pe la Piave şi Cârli-Baba.

In schimb, de creştini, ţăranul — ostaş Român nu s'a atins, nici măcar cu un deget. Ba, din potrivă!

Cu arma încărcată în mână el se puse, energic şi plin de curaj, în calea tuturor, cari îndrăsneau să tulbure liniştea şi siguranţa familiei şi neamului său.

Şi în mijlocul acestui spirit de ordine şi disciplină, de partea legionarilor Români, — şi de anarchie şi descompunere, de partea soldaţilor de alte naţionalităţi, cari formau gărzile roşii ale lui Kun Béla, — spontan, ca o însufleţită manifestare a dorinţei unanime, ce de mult încolţea în inima fiecărui bun Român din Ardeal, — au răsărit, pe orizontul însângerat, zorile senine ale zilei sfinte de:

1 Decembrie 1918!

Din toate colţurile, unde palpită un suflet românesc, sute de mii de ţărani, muncitori, meseriaşi, — în frunte cu întreaga cărturărime, — au alergat în cetatea sfântă a lui Mihai-Vodă cel Viteaz, la **Alba-Iulia,** — pentru a-şi manifesta bucuria lor nemarginită că lanţul greu al robiei milenare, în care au fost încătuşaţi până atunci, căzuse.

Tot atunci ei au declarat solemn, în auzul întregei lumi, că se unesc, pentru vecie, sub sceptrul glorios al Regelui Ferdinand I.

Primii ostaşi Români, cari au intrat victorioşi în Ardeal, au fost primiţi cu lacrimi şi cu flori. Entusiasmul nu mai cumoştea margini.

Astfel data 1 Decemvrie 1918 înseamnă începutul unei noui epoci în istoria Ardealului. Libertatea politică deplină a fost hărăzită, de pronia cerească acelora, cari au însetat atâta vreme după ea.

D sigur că în timpul celor 7 ani, cari au trecut de atunci, nu s'a putut realiza, d n România-Mare, atunci creată, un Stat modern, după cele mai avansate concepţii occidentale.

Greutăţile inerente ale închegării diferitelor sisteme de organizare, cari au regulat mecanismul vieţii de Stat în provinciile eliberate, — consolidarea sufletească alor patru mentalităţi diferite, cari s'au format în cadrul unor discipline de educaţie profund distincte, — repercursiunea condiţiilor de desvoltare istorică, prin urmare şi socială, economică şi culturală, iarăşi deosebite una de alta, — toate aceste au contribuit la o prelungire a nivelării definitive după a cărei realizare se va putea începe o nouă viaţă unitară, cu înalta aspiraţiune de progres general, a patriei noastre.

Insă nu se poate nega, de altă parte, că deja în cursul acestor 7 ani, cari s'au scurs dela Unire încoace, s'a lucrat foarte mult pentru ajungerea idealului, mai sus desvoltat.

O foarte preţioasă contribuţie, în această privinţă, a adus-o tânăra mişcare naţional-creştină, începută cu atât elan generos din partea studenţimei române acum trei ani, — şi evoluată azi într'un mare curent naţional, care s'a întins peste toate provinciile ţării Româneşti.

Ea nu este altceva decât continuatoarea acelei admirabile **solidarităţi naţionale** de care au fost pătrunşi toţi Românii. fără nici o excepţie, la 1918.

Să cultivăm deci cu sfinţenie, acel spirit de solidaritate, lăsat nouă drept moştenire din partea strămoşilor noştrii. Să nu ne lăpădăm de el, oricât ar încerca să ni-l slăbească, prin vicienele şi laşele lor apucături duşmanii noştrii. Să fim la înălţimea lui, ori când patria ne este ameninţată de pericol, vină el din lăuntru, sau din afară!

Iar azi, în ziua sfântă de 1 Decemvrie, cuvine-se să ne retragem în lăcaşurile Domnului, pentru a ne aduce prinosul nostru de recunoştinţă tuturor acelor mucenici şi eroi, cari s'au jertfit, au suferit şi au sângerat pentru realizarea **României-Mari, una unită şi pe veci nedespăţită.**

Caius Bardoşi

După congresul dela Budapesta

In cursul lunii Octomvrie c. a avut loc la Budapesta, congresul antisemiţilor din întreaga Europă. Iniţiatorii acestui congres, au invitat din România, pe dl prof. A. C. Cuza, prezidentul pe viaţă al L. A. N. C., pentru a expune în faţa congresiştilor internaţionali antisemiţi, doctrina antisemită. Dl Cuza a primit învitaţia şi ajuns la Budapesta, a expus în faţa unui auditoriu select, programul de luptă contra jidovimei neruşinate de pretutindeni şi a arătat, înarmat fiind cu documente, cum Jidanii, îşi bat joc de tot ce e sfânt, în toate ţările din lume.

Toţi cei de faţă au admis punctul de vedere al doctrinarului nostru şi întreg programul pentru lupta şi unirea ce trebuie să călăuzească pe toţi creştinii de pretutindeni, contra Jidanului lacom şi parazit.

Din acest congres, două lucruri, de-o importanţă capitală, au eşit la iveală:

Mai întâi că, ţării noastre, i-a re-

venit cinstea de a fi dat pe omul, care a fost ascultat de întreaga lume antisemită şi dl Cuza, în tot ce a spus şi felul cum s'a purtat la acest congres, a făcut cinste numelui de român. Cine altul ar fi avut o atât de mare autoritate morală, să dea directive, tutulor reprezentanţilor ţărilor din Europa, de felul cum trebuie să-şi apere naţia fiecare, cutropită de Jidani, decât dl prof. Cuza, modelul cinstei, consecvenţiei şi al luptei neobosite?

Atât de mult s'a înrădăcinat doctrina antisemită şi poveţele dlui prof. Cuza, în poporul nostru şi la vecinii dimprejur, încât străinii ne fericesc că avem un astfel de dascăl şi om politic.

A doua chestiune, care s'a evidenţiat, tot în congresul dela Budapesta, a fost felul cum sunt tratate minorităţile în România.

Dl prof. Cuza, cu cinstea şi cavalerismul său, a spus, că Ungurii, ca minoritate în Ardeal, nu sunt persecutaţi şi că se bucură de un egal tratament, ca orice cetăţean român, şi deci nu are nimeni dreptul de a se plânge de felul de viaţă şi tratament din ţara noastră, fapt ce a fost confirmat, în faţa congresului, de deputatul ungur, Buday.

Iată dar, unul din cele mai puternice argumente, cari dovedeşte că minorităţile sunt tratate pe picior de egalitate, ca orice cetăţean de baştină, în România.

Acestea sunt cele două lucruri principale care ies în relief, în congresul dela Budapesta, lucruri pe cari le-au recunoscut şi adversarii politici ai dlui prof. Cuza.

Numai Jidanii, văd în participarea dlui Cuza la congresul dela Budapesta, o trădare, adică, dl Cuza trădează neamul şi ţara noastră, pe când Rosenthal, Graur, Socor, etc. mor de dragul ei.

„Adevărul“ şi „Dimineaţa“ al Jidanului Socor, ţine morţiş, să ne arate, că dl Cuza, s'a unit cu Ungurii contra României, pe când Max Goldstein, atentatorul dela Senat, care a murit mai dăunăzi la Ocnă, la Doftana, e adevăratul Român, cu dor de ţară şi de neam.

Aşa judecă Nedelea (Nadler) şi Honigmann (Fagure) dela „anumita presă“.

Să-şi dea bine seama aceşti voiajori cu pistrui, în presa noastră, că răbdarea are o margine şi că acestor vânzători de ouă, deveniţi într'o noapte, îndrumătorii „opiniei publice“ la noi, nu le putem tolera toate obrăzniciile moştenite din tată în fiu.

De multe ori au insultat pe dl prof. Cuza, apostolul românismului, dar asta nu va mai dura multă vreme.

C. Argintaru
publicist,

CRONICA STUDENŢEASCĂ

Studenţi Basarabeni!

27 Martie 1918, n'a fost pentru Basarabia, un praznic de uşoară bucurie pe ruinile unui vecin încălcat, ci sărbătoarea strălucitei reînvieri la o viaţă nouă, răscumpărată prin tăria credinţei şi sfinţirea dreptăţii, talismane sacre, pe cari un popor sugrumat, le încălzea cu iubire, în râuri de lacrimi, a o sută de ani de grea robie ţaristă.

De aceia când, în mijlocul suferinţelor de obşte, armata română trecea Prutul, în sclipirea baionetelor libe atoare, pentru a sfărâma cătuşele fraţilor noştri scumpi, demni de o soartă mai bună, în sufletele noastre, ale Românilor din alte provincii, *se petrecea o cerească înfiorare*, pe care rătăciţii de azi, nu vor s'o mai înţeleagă.

Uniţi în cuget şi simţiri pe veşnicie ne ridicam cu toţii glasul, pentru ca preamărind pe Cel ce dă viaţă, să strigăm spontan şi unanim, un puternic şi vibrant: *Trăiască Regele şi România Mare!*“

Am sfărâmat cu grele jertfe de sânge şi vieţi muncitoare, temniţele opresiunilor lor şi primindu-i pe fraţii basarabeni, cu bucurie de nedescris la pieptul nostru, i-am alipit aproape de inima noastră, palpitândă de frăţească dragoste.

Noi, fraţii lor de credinţă, limbă şi obiceiuri, conştienţi de superbul destin al neamului întregit, le-am deschis larg braţele, urându-le cel mai fierbinte şi înduioşetor: *Bine-aţi venit, din nou între noi.*

Aşteptăm, după şapte ani de convieţuire, o înfrăţire trainică şi repede, prin legăturile culturii superioare ce se strâng pe băncile Universităţilor.

Asteptăm realizarea acestui ideal, spre a împlini cât mai curând, unificarea sufletească, atât de necesară la întărirea României Mari.

Voim ca punând, împreună cu ei umăr la umăr, să pornim cu bărbăţie la luptă, pentru reintegrarea românismului, în vechile lui drepturi.

Pe fraţii basarabeni, i-am iubit întotdeauna, gândul nostru sbura veşnic spre ei şi în clipe solemne, desbrăcaţi de orice grije lumească, ne rugam fierbinte Celui de sus: *să le dea tăria sufletească, pentru ca să poată cunoaşte, într'un viitor cât mai apropiat, bucuria revederii ce 1918, ne-a adus.*

Trăim de atunci o vreme, caracterizată printr'un complex de mişcări, produse: fie, ale instinctului de conservare naţională; fie prin lupta ocultă a unui popor, cu pronunţate tendinţe de acaparare şi speculă, ce din umbră sapă temeliile creştinismului şi organizaţiunilor de stat.

O reacţiune contra acestei ultime stări, este şi marea mişcare de redeşteptare naţională, începând mai puternic în 1906 şi culminând azi.

Şi cum şi noi partizanii acestei măreţe idei, suntem convinşi: că destinele unui popor sunt în funcţiune şi de gradul lui de cultură; cu nobilă dezinteresare, ce caracterizează pe Român, am făcut posibilă, studenţimei basarabene, intrarea în Universităţi.

Le-am dat din puţinul ce aveam, pentru ca împărtăşindu-se şi ei, din isvorul de hrană sufletească, să uite cu timpul, privaţiunile de ordin cultural, ce le fuseseră impuse, de oamenii unui nenorocit sistem ţarist.

Admişi în căminuri şi împărtăşiţi cu un respectabil număr de burse, dragii noştri fraţi, au început o muncă pe cât de istovitoare pentru unii, pe atât de stearpă ori negativă la alţii.

Fraţi basarabeni! Atunci când Pronia cerească, ne hărăzea nouă, măreţia acestor clipe de neuitat, noi vă primeam, după datinile străbune, cu pâine şi sare; pentru ca azi unii din voi, după şapte ani de presupusă intensă asimilare sufletească, să nu corespundă la aşteptarea tineretului universitar, din toate colţurile României Intregite.

Pornind dela această constatare, scriu articolul de faţă, către voi acei, ce vă iubiţi cu adevărat patria.

Sunt mulţi din voi bursieri, cari au trăit şi trăesc încă şi azi, în cercuri, *cu o viaţă aparte de a noastră şi a voastră, (repet căci suntem cu toţii una), manifestată în cadrele celui mai habotnic rusism.*

Inchişi într'un cerc viţios, neîmpărtăşind cu nimeni, bucuriile şi ne-

cazurile; prin atutidinea lor, ne picură în suflet stropuri de amar, fără să poată opri, unificarea sufletească cu pământul de peste Prut. Ei sunt nişte simple oi rătăcite. — Voi arăta greşelile lor, pentru ca recunoscându-le, să ne aducă nu peste mult o inimă curată, care simţind cu adevărat româneşte, să ne fie de folos, în marea luptă naţională, ce acum începe, având alături de ea, marea massă a poporului românesc, de pretutindeni.

Micul număr de rătăciţi, între multele alte păcate, are şi pe acela al desconsiderării limbei noastre strămoşeşti. — Dulcele şi frumosul nostru graiu, ideal în luptă al înaintaşiilor noştri, răpuşi pentru apărarea lui şi a crucii, n'are darul să impresioneze nici acum, pe acei, ce cu atât drag, îi primeam în sânul nostru.

Nesocotirea celor mai sfinte legături, cu trecutul curat românesc al Basarabiei, pune în adevărata lumină rătăcirea trecătoare a unor tineri fară experienţă, cari revoltă prin atitudinea lor prezentă şi n'au dreptul la stima ce o pretind. In legătură cu boicotul limbei, materne mai este şi o elementară chestiune de bun simţ. Să fi bursier, înseamnă să ai obligaţiuni către Statul, care îţi plăteşte traiul de toate zilele. *Şi cum ţi le mai poţi ţine, când nici nu vrei măcar să rosteşti limba statului român şi a strămoşilor tăi?*

Ne bucurăm totuşi, că mulţi din basarabeni, intransigenţi apărători ai rusismului, revin încet la matca de unde acum o sută de ani au plecat. Ştiu, că cele ce scriu, sunt în asentimentul vostru, al basarabenilor, adevăraţii fii ai codrenilor din Soroca şi Hotin.

Articolul meu vine să împlinească, o lipsă. El vă dă putinţa să cunoaşteţi pe cei rătăciţi dintre voi; pe cari aveţi sfânta datorie, de-ai readuce pocăiţi în sânul nostru, pentru ca împreună cu ei să sărbătorim adevărata reînviere a Basarabiei româneşti.

Am în faţă vie şi evocatoare, greşeala unui frate basarabean, ce prin coloanele celei mai jidovite gazete româneşti *„Aurora“* No. 1174 din 5 Octomvrie 1925, face o profesie de credinţă. Cu o desărârşită uitare a fiinţei lui de Român autohton, fostul bursier, N. Pogorievici, declară: că el şi colegii lui au ceva rusesc în ei şi pretinde că sufletul lor slav, să fie respectat. Ii răspund frumos, aşa cum el n'a înţeles să-şi scrie articolul. Este adevărat, răspund eu, că marile personalităţi ale prozatoilor ruşi prin masivitatea concepţiei lor au fost puternice şi că l'au impresionat. Dar alături de ele, au mai fost Siberia şi Sakaline, cimitir al atâtor vrednici Români, apostoli *„ai naţionalismului integral“* pe cari se vede, că i-a uitat şi poate cu rea voinţă e explicabil, ca mulţi fraţi basarabeni să fie sufleteşte ruşi. Sunt oameni, cari de mici copii, au învăţat în şcolile fostului regim ţarist, cari şcoli, odată cu aproximativa cultură, le-a sădit în suflet ceva şi din *bolnăviciosul pesimism slav*, al cărui singur remediu, este vremea şi uitarea. Pe noi însă ne interesează în special, tineretul basarabean, care o făcut o parte din liceu şi Universitatea, după unire.

El a învăţat, atunci când sufletul lui este aşa de uşor impresionabil, să citească din *„Cartea de aur“*, a neamului său.

S'a adăpat la isvoarele culturii noastre româneşti. A auzit în şcoală frumosul şi plăcutul graiu, pentru care, părinţii lui au suferit atâta.

Lui i-s'a dat posibilitatea de a urca treptele şcolii, ce mâine îl indică, ca îndrumător şi apărător al întregului popor român, dintre Nistru şi Tisa.

Dela ei, dela studenţii basarabeni, pretindem simţire românească şi că inima să le bată în unison, cu a poporului basarabean dela ţară şi a fraţilor din celelalte provincii. Dintre aceşti studenţi însă, o infimă minoritate de rătăciţi, nu perduţi pentru totdeauna, sunt conduşi de idei nesănătoase.

Le arăt numele pentru ca voi, fii luptătorilor din Tigheciu, să le îndreptaţi paşii spre o nouă viaţă, scoţându-i din lumea ce nu este a lor şi în care au ajuns printr'un joc fatal al împrejurărilor — sunt tinerii studenţi: Gluskof Boris, Statof Ion, Tetof Petre, Gavrilof Eugen şi Ganev Simeon, dela Academia de Agricultură locală, cari într'un moment de rătăcire şi inconştienţă, au strigat: *„Zdrasti Lenin, Zdrasti Troţki“*. Atraşi ca fluturele de lumină, Moscova comunistă, e farul magic, în jurul căruia gravitează aceşti tineri, ce fără să vrea, au devenit fervenţi partizani ai *„Internaţionalei Jidăneşti“*, ce prin orice mijloace, caută să întroneze în lume, domnia Jidanului fără patrie şi să dărâme credinţa celui ce s'a sacrificat, pentru triumful sublimei sale doctrine şi a Statului creştin.

Fraţi basarabeni! Simţim cum glasul binecuvântat al iubirei de patrie, vă aduce în mijlocul nostru. Ştim că rătăcirea unora, a celor puţini din voi, este trecătoare. Ştim că Basarabia românească, marea massă a ţărănimei este a noastră. Ea ne cunoaşte, ne iubeşte şi va lupta veşnic alături de noi, pentru drepturile ei de fiică a României, drepturi ce nu se prescriu în veci.

Puţinele oi pierdute, se vor reîntoarce la turmă, atunci când voi ca şi păstorii biblici, vă veţi înţelege marea voastră menire în viaţa de mâine a României-Mari. Atunci bucuria noastră va fi de nedescris şi nu se va revărsa în sgomotoase strigăte, ci se va pleca tăcută, într'o pioasă reculegere spre Atotţiitorul, pentru ca împreună cu fii regăsiţi, să serbăm marea biruinţă a crezului nostru: *Românii cu toţii una!* Vom preamări fericirea acestor clipe, căci ştiut este, că prin tineretul basarabean viguros de azi, nestimata dela coroana lui Ştefan cel Mare şi Sfânt, îşi va recăpăta strălucirea şi vechiu-i nume: *„de luptătoare vitează a românismului şi apărătoare a credinţei strămoşeşti“*.

Victor Medrea
student în drept

Limba noastră

„Mult e dulce şi frumoasă, limba ce-o vorbim, altă limbă armonioasă ca ea nu găsim....“, sunt cuvintele vechiului versificator, care cânta pe vremuri să preamărească şi să ridice frumseţea limbii româneşti, să îndemne toată suflarea românească să-şi iubească şi cinstească limba strămoşească, desconsiderată în unele pături ale societăţii româneşti.

Cuvintele acestea erau o meritată dojană, pentru aceia, cari mai bucuros vorbeau limbi streine, ca de exemplu greceşte pe vremuri, ruseşte şi în prezent în Basarabia, franţuzeşte în vechiul Regat, în Bucovina nemţeşte, iar în Ardeal ungureşte mai ales. E bine şi frumos, negreşit, să ştii, cunoşti şi vorbeşti mai multe limbi: nu e bine, nici frumos însă, când întrebuinţezi aceste limbi cu fraţii tăi Români, în socoteala limbei mamei tale.

Infruntarea poetului Sion se potriveşte, durere, şi în timpurile de faţă, când visul nostru, de a vedea toţi Românii laolaltă, este mpli-

nit. Dojana aceasta se poate aplica şi în prezent, unor intelectuali de ai noştri, cari în Ardeal, mai vorbesc întreolaltă limbi streine, neavând atâta tărie sufletească şi simţ naţional, să se emancipeze de sub influenţa străine.

Oare de ce aceasta nesocotire? Se aud mereu plângeri, că intelectualii nostri, cari au mai mare răspundere naţională, decât ţăranii dela oraşe, îşi dau copiii la şcoale străine, pe motiv că şcolile noastre nu corespund, cu toate că, nici ei chiar, şi cu atât mai puţin odraslele lor, nu ştiu şi nu cunosc îndeajuns limba maicei lor! Intelectualul Român mai bucuros deschide uşa comerciantului sau a meşteşugarului străin, unde este întâmpinat cu plocoanele, vorbe dulci străine etc. Aşa se obişnueşte şi în conversaţie cu străinii. Tot limba lor este preferită. Şi de ce? Când nu e motiv? Ce să amintim de căsătoriile mixte din trecut, şi foarte obicinuite şi în timpul de faţă, cari se încheie tot în detrimentul elementului românesc. Din străin nu putem face Român, pe când Românul fie bărbat, fie femee, slabi în conştiinţa naţională, şi dacă nu se lapădă, totuş, cedează şi închide ochii, dacă nu înghite multe, în societatea rudelor străine.

Tot aşa prin oficiile publice, unde toţi funcţionarii ar trebui să ştie şi să vorbească numai în limba Statului Român. Faţă de aceştia nu e tolerant, ci *direct laş şi slugarnic,* nu numai publicul românesc, ci *durere şi ruşine,* chiar funcţionarii, ba *şi mai ruşine,* chiar şefii diferitelor oficii, sau rezorturi.

Păcătoşi suntem deci noi, cari tolerăm şi sprijinim aceasta hulă şi desconsiderare, a graiului şi elementului românesc.

De aceea să luăm aminte, şi să urmăm mai cu dinadinsul cuvintele poetului:

„Vorbiţi, scrieţi *româneşte,* pentru Dumnezeu“!

Dr Eugeniu Munteanu
primconsilier al oraşului
Orăştie, membru al L. A. N. C.

Declinul bolşevismului

De mai bine de opt ani imperiul moscovit, care a dat omenirii pe un Tolstoi, un Dostoievski, un Merejkovski, — zace pradă pustiirilor şi nimicirilor, executate sub conducerea diabolică a câtorva mii de Jidani, îmbrăcaţi în vestmântul demagogic al comisarilor roşii. Biserici, mânăştiri, universităţi, spitale şi laboratori, unde cândva mişunau miile de preoţi, călugări, profesori, medici şi savanţi, — astăzi sunt numai ruine părăsite, cari supravieţuiesc o civilizaţie şi cultură măreaţă şi veche dispărută, întemniţată în beciurile „Cekei“ sau expulsată în ţări străine.

Formulele demagogice ale lui Marx, Bakunin şi Lenin azi sunt complect demonetizate, omenirea recunoscând nu numai imposibilitatea lor de realizare, ci chiar pericolul iminent, pe care-l prezintă pentru restul omenirii, încă necontaminat de baccilul descompunerii bolşevice.

De aceea vedem că toate popoarele s'au pus în gardă în faţa pericolului pancomunist.

Zilele acestea Preşedintele Statelor Unite ale Americii de Nord a ţinut un fulminant discurs, în care a pecetluit definitiv bolşevismul, ca un curent periculos, contra căruia trebuie luptat.

Adresându-se Consiliului congregaţional al bisericilor, al cărui preşedinte onorific este, Preşedintele Coolidge relevă nevoia unei cooperări între Biserică şi Stat pentru a combate „ilegalitatea“, denumire pe care o dă organizaţiunilor socialiste şi comuniste, cari tind să distrugă rezultatele obţinute prin sforţările constante a atâtor generaţii.

„Comuniştii, închee dl Coolidge, şi-au propus să distrugă industria prin violenţă. In schimbul revendicărilor egoiste nu oferă nici o compensaţie proprietarilor legali“.

Acestea sunt cuvintele celui mai înalt demitar a unuia dintre cele mai puternice State din lume.

Dar s'a produs un foarte îmbucurător reviriment chiar şi în massele mari ale muncitorimii, cari tot mai mult se depărtează de Jidanii internaţionali ai Moscovei, dovedind prin aceasta că îi consideră mai presus de toate interesele patriei şi naţiunii lor.

Astfel „Cuvântul“ din 28 Octomvrie aduce ştirea că: „Marea majoritate a membrilor partidului comunist suedez, în frunte cu secretarul general al acestui partid, dl Sheglund s'a înscris în rândurile socialiştilor-democraţi. Cu această ocazie dl Sheglund a declarat că partidul comunist este o organizaţie anti-naţională, care, fiind afiliată Internaţionalei a III-a, a lucrat de multe ori contra intereselor superioare ale Suediei şi muncitorimii, aşa că se impune ca toţi Suedezii să-şi servească patria, iar nu interesele Moscovei, care urmăreşte preponderenţa mondială cu ajutorul muncitorimii“.

Iar unul dintre cele mai recente numere ale marelui ziar „Times“ anunţă că conferinţa „Uniunei sindicatelor profesionale japoneze“, a hotărât să nu mai întreţină pe viitor nici un fel de relaţiuni cu organizaţiunile muncitoreşti din Rusia, care sunt afiliate Internaţionalei a III-a.

Conferinţa a mai hotărât excluderea din rândurile uniunei a muncitorilor japonezi, cunoscuţi că au idei comuniste.

Deci vedem că chiar şi îndepărtata ţară a Soarelui, unde absolutismul mandarinilor se micşorează evolutiv, făcând loc unei democraţii sănătoase, — muncitorimea, prin supremele ei organizaţiuni sindicale, a hotărât o luptă pe faţă contra adereţilor lui Trotzki—Leiba—Braunstein şi Zinoviev—Apfelbaum.

Aceste câteva întâmplări, caracteristice, relevate de întreaga presă mondială, sunt destul de grăitoare.

Cât priveşte Rusia, „Neue Freie Presse“ din 30 Oct., aduce din Koburg, vestea că Marele Duce *Kyrill* a înfiinţat o comisiune, care să elaboreze o nouă Constituţie pentru Rusia, după indicaţiile date de el.

A declarat totodată presei că în curând va ajunge timpul când se va întoarce, împreună cu toţi emigranţii, în patria lor, pentru a o reface şi pentru a-i reda strălucirea, pe care a avut-o în trecut.

Dar înainte de a se face aceasta, desigur că poporul rus va chema la răspundere Jidanii roşii pentru milioanele de victime omeneşti, pe care le-au făcut aceştia, fără nici un scrupul de conştiinţă.

Şi atunci va fi sosită ora teribilei răsbunări!

Comunicat oficial. In urma propunerii dlor Preşedinţi a comitetelor L. A. N. C. din Cluj, au fost aleşi ca secretari: La Comitetul Regional dl *Victor Medrea,* la Comitetul judeţean dl *Ioan Şerbu,* iar la Comitetul local dl *Ilie Radu,* toţi trei studenţi în drept şi membrii activi a „Ligii Apărării Naţionale Creştine“.

Drumul triumfal al dlui profesor A. C. Cuza
în judeţul Cluj şi Someş

In zilele de 21, 22, 23 şi 24 Noemvrie a. c., **Domnul Profesor A. C. Cuza**, *ilustrul preşedinte al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“ şi-a continuat drumul său triumfal prin Ardeal, pe care-l începuse în judeţul Năsăud, înainte cu două săptămâni.*

După primul turneu, încununat cu cel mai desăvârşit succes, la care ne-am fi putut aştepta, — unii dintre **politicianii jidoviţi** *a partidelor, cari încep să simtă, spre marea lor desperare, cum le lunecă, de sub picioare, tot mai mult, terenul popularităţii, — au încercat să debiteze o mulţime de insinuări, calomnii şi mistificări, pe cari le-a reprodus şi anemica lor presă. Ţinta lor supremă era să ne aşeze într'o lumină, ca şi cum am fi un nou partid politic, sau cel puţin o agentură a unuia dintre partidele politice existente. Bine înţeles că aceste motive ale lor de-a ne discred ta în faţa bunilor Români, cari ne iubesc şi ne sprijinesc, — au rămas, cu desăvârşire, infructuoase.*

Răspunsul cuvenit l'a dat imensa mulţime a Ardelenilor, cari şi-au spus cuvântul lor hotărâtor, cu ocazia Marelui Meeting din Cluj, a întrunirilor însufleţite dela Gherla, Dej şi celelalte comune, unde a apărut figura măreaţă a **profesorului A. C. Cuza.** *Pretutindeni poporul, scârb t de demagogia stearpă a* **partidelor politice jidovite,** *a îmbrăţişat, cu cea mai mare căldură şi cu cel mai delirant entusiasm, ideologia salvatoare a naţionalismului integral şi a creştinimului intransigent, pe cari singur numai „Liga Apărării Naţionale Creştine“ are curajul să o susţină făţiş.*

Pentru a face cunoscut, acest fapt, cercului larg al cetitorilor noştrii, vom reda o descriere amănunţită al ultimului turneu triumfal, condus de dl **prof. A. C. Cuza,** *care înseamnă o nouă pagină de victorie în istoria sfintei noastre lupte.*

Sosirea la Cluj

Sâmbătă, 21 Noembrie a. c., la orele 10.45 a intrat în gara Clujului, a cărui peron era tixit de lume, expresul de Bucureşti, care aducea pe dl *prof. A. C. Cuza,* însoţit de dl *Colonel Neculcea,* dl *Al. Bacaloglu,* avocat, şi studentul *Bicleanu Mihail* din Iaşi, — precum şi de dl *Valer Pop,* preşedintele comitetului judeţean a L. A. N. C. din Cluj, şi *Caius Bardoşi,* secretarul de redacţie al revistei noastre, cari au plecat înainte, la Apahida, pentru a întâmpina de dl Cuza.

In uralele mulţimii dl *Cuza* descinde din tren şi se îndreaptă spre salonul de aşteptare cl. I, unde erau adunaţi toţi conducătorii din Cluj şi reprezentanţii din provincie a „Ligei Apărării Naţionale Creştine“, precum şi un imens public.

Am remarcat pe dl *prof. Cătuneanu, prof. Iuliu Haţeganu, A. Ciortea,* Rectorul Academiei de Comerţ, *Valer Roman,* prof. *Titus Malaiu,* (Gherla), *Căpitan Gheorghe Beleuţă, Ion Istrate.*

Dintre delegaţii, sosiţi din provincie, am notat pe Păr. *Ion Moţa* (Orăştie), *dr Bena* (Arad) *dr Tămaş* (Satu-Mare), *dr Iula* (Simeria), *prof. Buşiţa* (Beiuşi) cu o delegaţie de 2 ţărani: *Ion Lazar* (Sân-Mărtinul Beiuşului) şi *Gavril Bric* (Fenicia).

De asemenea un foarte numeros grup de studenţi era în sala de aşteptare tixită. Am remarcat pe dl *Ion Suciu,* preşedintele Centrului „Petru Maior“, *Augustin Bidian,* preşedintele societăţii studenţilor în drept, *Peia* (litere), *N. Petrescu,* vicepreşedintele Centrului (medicina), *Ion Braicu* şi *A. Eremiu, Iustin Ilieşiu* (litere), drele *Aurora Caliani* şi *Buba Simon,* (litere), etc., precum şi administratorul revistei noastre, dl *Simeon Mitea,* student în drept.

Dl *Aurel Ciortea* salută pe dl Cuza în câteva cuvinte, pline de căldură şi sinceritate, — la cari răspunde, vădit emoţionat, dl *prof. A. C. Cuza,* mulţumind pentru călduroasa primire ce îi s'a făcut.

In ovaţiunile nesfârşite ale celor prezenţi, dl *Cuza,* a părăsit edificiul gării, urcându-se în trăsura, cu patru cai, care-l aştepta la eşire. Afară, în piaţa gării îl aştepta o mulţime imensă de studenţi şi de cetăţeni, cari au făcut o manifestaţie călduroasă de simpatie ilustrului lor conducător.

S'a format pe urmă un impozant cortegiu, în frunte cu drapelul comitetului Central al „L. A. N. C.“, purtat de studentul *Victor Medrea.* Trăsura dlui Cuza era înconjurată de studenţi, îmbrăcaţi în costume naţionale.

Marea mulţime a studenţilor s'a încolonat după trăsură, şi în sunetele „Imnului Studenţesc“, măreţul cortegiu a parcurs Bulevardul Regele Ferdinand, ajungând la Hotelul „Astoria“, unde a tras dl Cuza.

Fiind chemat, prin ovaţiunile necontenite ale mulţimii, dl *Cuza* a apărut pe balcon, de unde a mulţumit, din nou, pentru călduroasa primire şi a îndemnat mulţimea, să se risipească în linişte, şi să se întrunească din nou, după masă la arenă.

La Hotel, dl Cuza a primit o delegaţie a doamnelor române din Cluj, compusă din dnele *Elena Bratu, Stanca, Istrate, Bariţiu, Beleuţa, Lazar* şi *Argintaru.*

In numele „Uniunei meseriaşilor şi comercianţilor Români“ şi-au prezentat omagiile lor dlui *prof. A. C. Cuza,* o delegaţie compusă din dni *Victor Iliescu, Ion Vlad, Ştefan Peneş, Gheorghe Ghili, Vonica* şi *Ion Androniu.*

La orele 12½ a dat dl *Valer Pop,* vicepreşedintele Comitetului Central a L. A. N. C., o masă copioasă, în onoarea dlui profesor *A. C. Cuza,* la care au luat parte 20 de invitaţi.

Meetingul dela Arena Sportivă

La orele 2·30 dl profesor Cuza soseşte la Arena Sportivă a cărei tribună, precum şi spaţiul larg din faţa tribunei erau tixite de circa 5000 de oameni. Am avut deosebita plăcere să remarcăm foarte mulţi reprezentanţi distinşi ai elitei clujene, precum şi un foarte mare număr de studenţi.

Dl Cuza, a fost primit, de acest public, cu ovaţiuni frenetice.

In faţa tribunei, s'a început slujba religioasă a sfinţirei drapelului celebrată de păr. *Spătaru (gr. ort.)* şi păr. *Moldovanu (gr. cat.).* Răspunsurile corale le-a dat, bine instruitul cor, al Episcopiei ortodoxe, condus cu multă pricepere de dl *Sava Golumba.*

Remarcăm cu deosebită satisfacţie, că pentru prima oară la o ceremonie religioasă şi anume la aceea a „Ligii“ au oficiat împreună reprezentanţii a celor două biserici naţionale.

Imediat după această slujbă impunătoare ce a impresionat mult publicul, care a stat tot timpul în picioare, s'au început vorbirile, care s'au rostit în ordinea următoare:

Primul ia cuvântul dl profesor *Cătuneanu,* care subliniază importanţa sfinţirei drapelului, fapt ce ne leagă de trecutul prin taina credinţei depărtată al strămoşilor noştri şi ne luminează calea viitorului.

„Sunt 2 ani, zice dsa, decând Institutul Social Român, a învitat pe toţi fruntaşii partidelor, să vorbească

despre doctrina politicei lor. A fost invitat chiar şi jidanul *Moscovici*, care a vorbit despre doctrina socialistă. Insă singurul, cel mai competent, profesorul Cuza dela Iaşi, nu a fost invitat să expună doctrina naţionalistă. Ceeace nu s'a putut face în Capitala României, se face azi în Capitala Ardealului".

„*Doctrina naţională, a fost crezul politic al tuturor generaţilor, cari au luptat pentru România de azi.* Aşa, încât astăzi, când L. A. N. C. luptă pentru acelaş ideal, nu face decât să prelungească linia dreaptă a acelei linii sănătoase, pe care au urmat-o înaintaşii noştri.

„In afară de această consideraţie, atitudinea noastră porneşte dintr'o copleşitoare durere a momentului şi anume: asistăm cu toţii la cel mai vast complot al tăcerii, ce se poate concepe: la complotul tăcerii tuturor partidelor politice faţă de pericolul jidovesc, ce ameninţă ţara.

„Noi suntem hotărâţi să rupem această tăcere, să facem lumină deplină şi să organizăm opinia publică în aşa fel, încât oricare va fi guvernul de mâine, să trebuiască a ţine seamă, de indicaţiile antisemite ale populaţiei de baştină.

„L. A. N. C." lucrând astfel, va aduce un serviciu istoric, întregului neam".

In numele Comitetului Regional urează dlui profesor Cuza bun sosit.

După încetarea aplauzelor, cari au acoperit ultimele cuvinte ale acestui edificator discurs, s'a ridicat *dl dr Sandi Bacaloglu,* care a adus salutul „L. A. N. C." din Bucureşti.

Al treilea vorbeşte cu foarte mult efect, dl dr *Valeriu Roman*, secretarul-general „L. A. N. C.", despre atitudinea noastră, faţă de partidele politice. (Ideile esenţiale ale discursului său se găsesc redate într'un articol semnat de dsa şi publicat în numărul de faţă al Revistei noastre).

Urmează *dl dr Pascu,* care salută pe dl Cuza în numele Centrului Studenţesc „P. Maior". (Discursul dsale va apare în No. viitor al Revistei).

Dl dr Valer Pop, vorbeşte pe urmă cu o strălucită vervă, despre reacţiunea pericolului jidovesc în opinia publică. — Işi exemplifică afirmaţiile, cu situaţia reală din Germania şi Franţa, două dintre cele mai civilizate ţări ale lumei, în cari antisemitismul, a prins rădăcini adânci.

Pe cale de concurenţă particulară, nu se poate combate antisemitismul. Căci precum arcaşii lui Ştefan cel Mare nu ar putea lupta cu mitraliera, tot astfel cu 5 bani, nu poţi doborî milionul.

Numai democraţia adevărată şi politica de Stat continuă, pot folosi în această luptă. *Problema jidănească trebuie soluţionată.* Arată printr'o comparaţie foarte sugestivă, cum au fost îmbarcaţi şi strămutaţi de către Turci, cele 2 milioane de Greci din Asia-Mică. *Eliminarea Jidanilor este un act de dreptate istorică, pe care trebuie să-l facem cu orice preţ.*

Dl profesor A. C. Cuza vorbeşte în faţa alor 5000 de oameni

In mijlocul ovaţiunilor, ce nu mai conteneau, dl *A. C. Cuza* se ridică pentru a vorbi mulţimii însufleţite.

„*Fraţi Români!*

Eminentul coleg Cătuneanu v'a arătat, că n'am fost chemat să vorbesc la Institutul Social Român. N'am fost chemat pentrucă aşa zisul Institut Social Român nu este nici *Institut,* căci el este un simplu birou de cenzură pentru Români, cari abordează probleme româneşti, — nici *Social,* pentrucă nu se ocupă cu cea mai socială dintre toate problemele, existente azi, cu problema jidovească, — şi nu este nici *Român,* pentrucă este susţinut de Aristide Blank.

Am avut intenţia să Vă vorbesc despre doctrina naţional-creştină, — însă onor. Autorităţi m'au împiedecat de-a ţine această conferinţă doctrinară la Teatrul Naţional, aşa cum proiectasem. Insă rezerv acest subiect pentru altădată.

In schimb am să Vă fac azi unele importante declaraţii.

Vi s'a spus, că ce este Liga. Liga care nu este un partid, are însă o politică a sa internă şi externă, pe când celelalte partide politice nu au nici o politică internă, nici externă.

Politica însemnează să răspunzi nevoilor mari a unui neam.

Poporul român eliberat, trebuie să fie stăpân pe destinele sale. Oraşele fiind pierdute, este pierdută şi conducerea ţării.

Toate partidele sunt unite cu Jidanii. Deci sunt incapabile să lupte contra jidanilor.

In ce priveşte politica externă, dl Cuza, afirmă în aprobări le unanime ale mulţimei, că este o ruşine, când toţi anarhiştii şi comuniştii, de talia lui *Barbusse* şi *Guernut,* vin să ne contoleze în ţara noastră. Aceasta se explică prin faptul, că a crescut peste noi, puterea ocultă a Societăţii Naţiunilor, care nu este altceva, decât un camuflaj al capitalului internaţional jidovesc, ce tinde să subjuge popoarele, nu din lăuntru, prin autorităţi, ci din afară cu ajutorul finanţei şi presei internaţionale jidăneşti. *Cum putem scăpa din această situaţie insuportabilă?* Va trebui să ne folosim de o metodă, în ipoteza, că vom cârmui cu ajutorul şi voinţa dv. Numai prin lege se poate deslega problema jidănească şi anume prin decrete-legi, cari sunt cu mult mai expeditive, decât legile ordinare a căror elaborare este atât de îngreunată, din cauza preanumeroaselor discursurice se rostesc în parlament. Noi vom aduce următoarele decretelegi:

1. *Scoaterea jidanilor din armată.*
2. *Desfiinţarea contractelor de păduri încheiate cu jidani.*
3. *Toate pământurile ocupate de Jidani vor fi trecute în exploatarea sătenilor.*
4. *Pentru naţionalizarea oraşelor se va decreta exproprierea urbană, din cauză de utilitate publică, a tuturor prăvăliilor şi caselor jidoveşti, cari vor fi trecute meseriaşilor, comercianţilor, funcţionarilor, liber-profesioniştilor cinstiţi, români.*

Dar atunci ce vom face cu jidanii?

A sosit vremea, ca acest popor să muncească. Va trebui să aibă ţara lui, în care să are, să samene şi să muncească, ca toate popoarele.

Anglia a voit să rezolve această problemă, oferind jidanilor un teritoriu larg: *Uganda.* Insă al VI-lea congres sionist a refuzat să-l primească.

Noi însă suntem hotărâţi să nu-i mai îndurăm în mijlocul nostru. Şi aici intervine rolul politicei n astre externe.

Dacă există o *Societate a Naţiunilor,* aceasta are datoria să rezolve problema jidănească. Insă ea nu o face, pentrucă e împănată de jidani.

Pe urmă d. Cuza a spus câteva cuvinte despre raporturile noastre cu străinătatea. „Am văzut — zice D-sa la Budapesta, spiritul că toată lumea vrea să dea afară pe jidani. Cei mai mulţi jidani sunt în România, Polonia, Ungaria şi Austria; cu aceste ţări am stabilit raporturi de prietenie. Aduce omagii conducătorului antisemiţilor maghiari, care vrea unirea noastră. Interesul nostru comun este a ne apăra de jidani şi de bolşevici.

Cultura europeană trebuieşte salvată şi apărată.

De aceia Statul român are datoria să aibă raporturi sigure, în ce priveşte politica externă.

Insă, accentuează din nou dl Cuza, nu putem să admitem inmixtiunea

Ligii Naţiunilor. Ea nu poate opri Austria şi Ungaria, ca ele să-şi reîntroneze Monarchia. Protestăm contra acestui amestec. Noi nu ne temem de restabilirea monarchiei, pentrucă aceasta este o garanţie cu mult mai mare pentru ordine, decât republicele, în dosul cărora stau jidanii.

Eu sunt monarchist pentru ţara mea şi nu pot să fiu anarchist, pentru celelalte naţii. Politica internaţională cea mai bună este dreptatea pentru fiecare popor. Aceasta însemnează mai întâi neamestecul absolut în afacerile interne ale celorlalte ţări.

Şi noi avem pretenţia ca nimeni să nu se amestece în afacerile noastre interne. Suntem pe cale de-a rezolvi problema jidănească, aplicând programul nostru în întregime. Inţelegem să fim neturburaţi în rezolvirea acestei mari probleme naţionale româneşti.

In cazul când ar încerca să se exerciteze presiuni, de orice fel, asupra noastră, din afară, în chestia jidănească, să se ştie bine că noi vom face răspunzători pe jidani, de tot ce ar putea să ni se întâmple considerându-i ca trădători de ţară şi tratându-i în consecinţă.

Considerăm pe jidanii, dela noi, ca ostatici. La cel dintâi atac, eventual, din partea cuiva, asupra României, care atac nu poate fi pus în mişcare decât de către Jidanii dela noi în înţelegere cu cei de peste graniţă declarăm, că ne vom răfui cu jidanii pripăşiţi la noi pentrucă nu înţelegem să tolerăm duşmani în spatele nostru.

In ce ne priveşte pe noi, s'ar putea, ca jidanii să încerce uneltiri şi contra conducătorilor „Ligii Naţionale Creştine". Noi nu ne considerăm nemuritori, dar nu înţelegem să murim, de mâini jidoveşti *nerăsbunaţi.*

Să ştie jidanii că vieţile noastre sunt asigurate prin dragostea poporului românesc.

In ce priveşte violenţele, ce s'au produs, în ultimul timp, în unele părţi, contra jidanilor, am fost întrebaţi, dacă noi le aprobăm. Răspund categoric: *Noi nu desaprobăm nici nu aprobăm, ci constatăm:*

Acestea sunt fenomenele sociale, care dovedesc gravitatea problemei şi legitimează acţiunea Ligii Apărării Naţionale Creştine, pentru a le preveni pe cale legală.

Răspunderea acestor violenţe o au în întregime, partidele, care nu au dat satisfacţie intereselor româneşti.

Ne temem dar că din cauza inacţiunei partidelor, să nu se înceapă o mişcare, putând să treacă peste capetele noastre.

Deci, „Liga Apărării Naţionale Creştine" va tinde să-şi realizeze, în întregime, programul ei.

La urmă, dl prof. Cuza mulţumeşte pentru entuziasta primire.

Face un călduros apel către asistenţă, cerând ca fiecare bun român să-şi facă datoria. Numai astfel vom putea merge la izbândă.

După Meeting

După ce şi-a rostit această măreaţă cuvântare, care a fost des întreruptă, cu aplauze frenetice şi cu vii aprobări, dl *Cuza* a fost ridicat de studenţi pe umeri, şi în mijlocul ovaţiunilor ale imensei mulţimi insufleţite, a fost condus la trăsură S'a format din nou un impozant cortegiu, care s'a îndreptat spre oraş.

La Teatrul Maghiar aşteptau două cordoane de jandarmi, sub conducerea dlui *Maior Aramă*, Comisar Regal. Au fost însă rupte, cu uşurinţă de puternicul grup de studenţi ce-l însoţea pe dl *Cuza*, pe care l'au condus până la casa dlui Valer Pop.

De aici grupul studenţesc s'a îndreptat spre Piaţa Unirii, voind să manifesteze la „Lupoaica". In faţa hotelului „New-York" erau însă masate puternice forţe armate, care au oprit, pentru un moment înaintarea. Studenţii erau însă hotărâţi să rupă şi acest cordon, — şi numai la intervenţiile dlui *I. Suciu*, preşedintele Centrului „Petru Maior", s'au împrăştiat în linişte şi ordine.

Acasă, la dl Valeriu Pop, s'a ţinut o importantă consfătuire a Comitetului Central Executiv a L. A. N. C., la care au participat şi delegaţii din provincie, — sub presidenţia dlui prof. Cuza. S'au luat mai multe hotărâri importante, în ce priveşte activiatea viitoare a Ligii.

Seara s'a dat un banchet în onoarea dlui prof. A. C. Cuza, în saloanele hotelului „Central". Aici au toastat:

Dl prof. Cuza pentru M. S. Regele. Dl *Rector Ciortea* pentru dl A. C. Cuza. Dl *Bacaloglu* pentru conducătorii din Cluj a L. A N. C. Dl *Valer Roman* pentru armată. Dl *Peneş*, în numele comercianţilor şi meseriaşilor români şi dl *Ion Suciu* în numele Centrului „Petru Maior" închină pentru dl Cuza. Răspunde tuturor, mulţuminnu-le călduros, dl prof. A. C. Cuza.

Tocmai când se rosteau aceste discursuri, a venit corul episcopiei ortodoxe, sub conducerea măestrului *Sava Golumba*, care a executat, cât se poate de bine, mai multe bucăţi clasice, naţionale şi poporale, stârnind aplauzele vii ale asistenţei vădit impresionate, de această plăcută surpriză.

Banchetul s'a sfârşit într'o atmosferă plină de căldură şi de sinceră înfrăţire, la orele 1.

La Ciucea

Duminecă, în 22 Noembrie a. c., dimineaţa a plecat, din Cluj, un autobus, care i-a dus la Ciucea pe dnii *prof. A. C. Cuza, prof. I. C. Cătuneanu, Valer Pop, Valer Roman, prof. T. Malaiu, Colonel Neculcea, Căp. Gh. Beleuţa,* studenţii *I. Suciu, Caius Bardoşi, Victor Medrea, Mihail Bicleanu, Ion Braicu, Aurel Eremiu.*

La intrarea, în comuna *Ciucea* au fost întâmpinaţi de un grup numeros de moţi călări, cari cântau cântece vitejeşti şi îl aclamau neîncetat pe dl Cuza.

In numele tineretului dela poalele muntelui Vlădeasa dl A. C. Cuza este salutat de către dl *dr Liciniu Grapini,* preşedintele L. A. N. C. din Ciucea.

Inconjurând automobilul moţii călări conduc pe dl Cuza până la poarta triumfală, ridicată în mijlocul comunei, care purta inscripţia:

„Binea-ţi venit

pentru

Hristos, Regele, Naţiunea!

Trăiască A. C. Cuza!"

Aici dl Cuza era aşteptat de numeroase delegaţii de ţărani, veniţi din *17 comune*, dintre cari cea mai depărtată, era la o distanţă de 45 km., în creerii Munţilor, pleşuviţi de jidani şi jidoviţi.

In numele comunei Ciucea, primarul *Vasile Brudaşca* prezintă omagiile sale dlui A. C. Cuza, care răspunde, mulţumind pentru prea frumoasa primire.

Intâiu s'a oficiat un serviciu divin de către părintele *Iuliu Truţa*, care a sfinţit drapelul organizaţiei locale a L. A. N. C.

După aceea au urmat discursurile.

Ca primul vorbeşte dl Căpitan de rezervă *Şiancu,* care-l salută, într'o cuvântare plină de elan generos, pe dl prof. Cuza. Dl — *prof. Cătuneanu* prezintă sătenilor adunaţi, precum şi numeroşilor intelectuali prezenţi, pe marele luptător *A. C. Cuza.* — D-nii *Valer Pop, Valer Roman şi Păr. Malaiu* explică felul de organizare şi mij-

loacele de luptă ale L. A. N. C. dl *I. Suciu*, vorbeşte în numele studenţimii. La urmă, dl *prof. A. C. Cuza* ţine o înălţătoare cuvântare, ascultată, cu multă evlavie de către cei prezenţi, cari l'au întrerupt des, cu strigăte: „Jos Jidanii!" „La Palestina cu ei!" „Trăiască dl Cuza"!

Pe urmă se constitue un comitet de delegaţi, în frunte cu dl *Grapini*. Lista lor o vom publica-o într'un număr viitor.

In numele noilor aleşi mulţumeşte primarul din Bologa, dl *Potra*, care-l salută, într'o cuvântare bine simţită, pe dl prof. A. C. Cuza, citând la urmă câteva versuri poporale, care dovedesc cât de adânc a pătruns antisemitismul în pătura noastră ţărănească.

Adunarea s'a sfârşit în mijlocul celei mai mari însufleţiri. După aceia oaspeţi şi localnici au luat parte la banchetul dat în onoarea dlui Cuza. La orele 2 dl Cuza a plecat spre Mociu.

La Mociu

Autobusul a pornit cu cea mai mare viteză din Ciucea, însă, fiind distanţa între Ciucea şi Mociu, prea mare (120 Km.), nu am ajuns în comuna din urmă, decât la orele 6.

Lumea, care aşteptase într'un număr imens, se împrăştiase deja, în cea mai mare parte, când am sosit acolo. Ne aştepta un banderiu de flăcăi călări, cari, împreună marea mulţime, ce s'a strâns repede ataşindu-se celor ce ne aşteptau, au făcut o călduroasă primire dlui Cuza.

E de remarcat că în această comună, cu o săptămână înainte, se înfinţase o organizaţie locală a L. A. N. C., cu care ocazie au vorbit poporului dl *Valer Roman, Valer Pop*, precum şi studentul *Ion Oltean*, delegatul Centrului „Petru Maior", un orator talentat. Tot atunci au jurat pe drapelul sfânt al „svasticii" vreo 1500 ţărani.

Preotul Ciuca Simion salută, cu multă căldură şi însufleţire, pe dl *Cuza*, care răspunde mişcat de frumoasa primire, ce i s'a făcut la ora atât de înaintată.

Deşi era deja întunerec, mulţimea s'a îndreptat spre Curtea Primăriei, unde pe lângă lumină de lampă, a vorbit dl *prof. A. C. Cuza*, mulţumind din nou pentru călduroasa primire şi explicând sătenilor pericolul Jidovesc şi mijloacele lui de combatere, care sunt concretizate în programul L. A. N. C.

Pe urmă am trecut la biserică, unde păr. protopop *Ciuca* a celebrat, o slujbă divină înălţătoare, pentru sfinţirea drapelului. La urmă arată într'o vorbire foarte frumoasă, că este o mare cinste pentru biserica din Mociu care are pentru prima dată fericirea să sfinţească un drapel, ce reprezintă *Patria*! Il binecuvântează şi urează isbândă celor ce s'au adunat sub cutele lui salvatoare. Mulţumeşte dl *Cuza*, arătând importanţa şi istoricul simbolului de pe steag „Svastica". In uralele mulţimei, dl Cuza a părăsit Mociul la orele 8 ½ seara.

Spre Gherla

Luni 23 Noemvrie la orele 8 dim., *dl profesor Cuza*, însoţit de dnii: *dr Valeriu Pop, dr Titu Mălaiu, Col. Neculcea*, precum şi de studenţii: *Ioan Suciu* preş. Centrului, *A. Eremeiu, Ion Braicu, M. Bicleanu* şi colaboratorul nostru stud. *Victor Medrea*, au plecat spre Gherla. La ora 9½, ajungem în capătul oraşului, unde suntem întâmpinaţi de un mare număr de ţărani şi intelectuali, printre cari remarcăm, un numeros grup de preoţi şi teologi. In uralele mulţimei dl *profesor Cuza*, descinde din automobil, salutat fiind din partea Gherlei, de către păr. protopop *Coste*, un distins luptător al cauzei naţionale. Dna *Lt. Iliescu* predă o splendidă jerbă de flori, din partea femeilor creştine şi urează un călduros bun venit dlui *Cuza*.

Răspunde dl *profesor Cuza*, care mulţumeşte pentru dragostea cu reca este întâmpinat. In frunte cu drapelele, mulţimea strigând „*Trăiască Cuza*", se îndreaptă spre Catedrala episcopală, unde se sfinţeşte drapelul.

Concelebrează păr. protopop *Coste* şi preoţii *Ioan Săplăcanu şi Isidor Falup*. Responzorile au fost date de părintele *Rusu dela Nicula* şi teologul *Micu*. In numeroasa asistenţă remarcăm pe: Ilustritatea sa: *dr Octavian Domide*, *prelat papal* şi *vicar episcopesc*. Canonicii: *Grigore Pop, dr Victor Bojor, dr George Vidican, Dionisiu Vaida*, precum şi prezenţa dlor: Consilier *Dragoş, dr Morariu*, ing. *Silaşi*, un mare număr de intelectuali armeni şi ofiţerime multă. Terminată sfinţirea drapelului. păr. protopop *Coste*, rosteşte o înălţătoare predică, din care spicuim câteva fraze. „*Binecuvântat să fii tu steagule, simbolul biruinţei şi al dragostei de Hristos; tu ai menirea ca toţi să fie strânşi în jurul tău, ca toţi să facă zid de apărare cu piepturile lor pentru tine, căci tu meriţi jertfe, chiar de sânge. Pleacă la luptă cu binecuvântarea noastră şi biruinţa va fi a ta*".

Dela catedrală ne-am îndreptat spre grădina publică, unde are loc adunarea. Cu toată ploaia ce cădea şi frigul aspru, publicul stătea cu capetele descoperite, aşteptând dela conducătorii Ligei, cuvântul de mântuire.

Aceiaşi asistenţă selectă, ia parte şi la adunare. Seria vorbirilor o deschide dl *dr Valer Pop*, care spune: „Am venit să facem gardă, împrejurul dlui profesor *Cuza*. Venim aici, pentrucă din acest loc a pornit şi Bărnuţiu, să ducă crezul naţionalismului intransigent. Tot din acest loc, dl profesor *Cuza*, vă va arăta cărarea, ce trebuie să urmaţi". Relevă personalitatea integră, a dlui profesor *Cuza*, care a ştiut să fie un caracter şi să lupte pentru neam. Al doilea vorbeşte, profesorul *dr Titu Mălaiu*, care îşi începe cuvântarea cu cuvintele „Ne aflăm pe picior de rai, căci aşa i se zice Gherlei, dar venim dela Ciucea, unde am găsit fraţi, ce nu au pregetat să meargă călare 24 ore, ca să vadă şi să asculte pe cel ce ştie să şteargă o lacrimă de pe obrazul românului slugă, în ţara lui.

„Ninsoarea aceasta, înseamnă lacrimile Românilor, oropsiţi de Jidanul cotropitor. Ne-au luat păduri, pământuri şi negoţ, iar noi suntem cerşitori. Aşa vor ajunge toţi acei, ce nu vor lupta. Mă adresez îndeosebi, celor din: *Minthiu, Chirău, Săplac* şi *Sic*, cari au venit în număr aşa de mare, cum ştiu să lupte alte naţii. Le dă ca exemplu *Fiume*, unde a văzut scrise pe case cuvintele: *Italia ori moartea*. Şi după cum Sârbii, trebuie să asculte de Italieni, aşa sunt datori *Jidanii*, să asculte de noi. Trebuie să învăţăm şi noi ca alte naţii, să ne iubim neamul şi atunci putem să facem cu străini ce vrem.

Prin Ligă, putem face acest lucru, căci ea este legătura de aur a sufletelor noastre.

Inscrieţi-vă în ligă şi biruinţa nu va întârzia, căci mântuirea este prin noi. *Stud. Eremeiu* vorbeşte în numele stud. someşeni. Dl *prof. Cuza*, arată primejdia jidovească şi spune că partidele nu o poate soluţiona din cauză, că sunt jidovite. Continuă, prin a explica felul în care „L. A. N. C." înţelege să rezolve problema jidovească şi chiamă la luptă, întreaga suflare românească. In uralele mulţimei, dl *prof. Cuza* şi suita se îndreaptă spre palatul episcopal, unde Prea Sfinţitul Episcop *dr Iuliu Hossu* ne primeşte cu amabilitatea sa caracteristică şi insistă în deosebi asupra situaţiei deplorabile în care se

sbate ţăranul maramureşan. Impărtăşind dlui *prof. Cuza* şi suitei sale, binecuvântarea arhiereiască, vizita noastră se sfârşeşte.

De aici, în urma insistenţelor depuse, dl *prof. Cuza*, vizitează Academia Teologică, unde teologii, îi fac o entuziastă primire.

Dl *prof. Cuza,* rosteşte următoarele cuvinte: „Preoţia este o carieră de sacrificiu şi eu vă felicit pentru tăria, ce aveţi de a urma drumul greu, ce a-ţi început. Aveţi un rol mare şi în mişcările sociale şi cu cari ocazii biserica romano-catolică, a jucat un rol important. Aveţi menirea de a consolida poporul pe baze sănătoase şi să fiţi veşnic alături de el. Este o anomalie ca unii preoţi să se dezintereseze de popor.

Domniilor-Voastre vi se cere, a reprezenta dreptatea şi a lupta pentru ea şi popor. *„Păstorul cel bun îşi pune sufletul pentru oi"*, trebue să vă fie deviza.

Banchetul

La orele 1 p. m. dela Academia Teologică, dl prof. Cuza, însoţit de un grup numeros de preoţi şi intelectuali, s'a îndreptat spre Hotelul „Coroana", unde a avut loc un banchet dat în cinstea dneisale. Au toastat: părintele protopop *Costa* pentru Rege, *păr. Cotuţiu*, un vechi memorandist pentru dl Cuza. Răspunde dl profesor *Cuza*. „Vă asigur de tot devotamentul meu şi „L. A. N. C." în ce priveşte soluţiunea problemei jidăneşti. Vom lupta pentru desrobirea economică a Ardealului. Vorbind cu Inaltul Prelat al Sfinţiilor-Voastre, mi s'a atras atenţia îndosebi asupra Maramureşului. Mă doare sufletul când aud de nenorocirea ce s'a abătut, asupra acestui colţ de ţară, fiindcă *eu sunt moldovean* din *Maramureş*. Mă trag după mamă din Vàncsfalva (Onceşti). Acest lucru se poate vedea în *Documentele Maramureşene ale lui Mihaly*. La 1467, Matei Corvinul, a acordat străbunului meu despre mamă, Nicolae *Coroi*, privilegii de boierie, pentrucă, la 31 Decemvrie 1465 *„Quadam nocte"* a salvat viaţa regelui Matei, rănit de Moldoveni. Inchină pentru Românii din Gherla. Comitetul local are în frunte pe părintele protopop *Coste*,

Ileanda-Mare

La orele $2^1|_2$ am părăsit Gherla îndreptându-ne spre Ileanda-Mare.

Prin comunele ce trecem întâlnim ţărani ce strigă „Trăiască dl Cuza". In comuna Bârsău, găsim o poartă de triumf cu inscripţia.

„Trăiască a A. C. Cuza"

Bine-aţi venit!

In fiecare comună însă se afla 8—10 jandarmi, ce au împrăştiat lumea, făcând uz de mijloace nepermise. *„Ne-au alungat jandarmii"*. *„Avem copii şi nu vrem să ne rupă jandarmii coastele"* strigă ţăranii bătuţi de jandarmi.

La intrarea în Ileanda-Mare. *stud. Petru Micu* precum şi păr. Gheorghe Micu ne urează bun venit.

Răspunde dl *prof. Cuza*. Sunt de faţă *păr. Bot din Stoiceni, Ioan Pop din Boiul-Mare, primarul Mezei* din Lemnuiu şi săteni din *Curtuiuş*. Dnii *Dr. Raţiu adv.*, inginer *Roman*.

Vorbeşte dl *Dr. Valeriu Pop,* care arată primejdia jidănească şi mijloacele ascunse cu cari luptă jidanul.

Dl *Dr. Mălaiu* cheamă pe locuitori la luptă şi le anunţă începutul desrobirei.

Stud. *Eremeiu,* vorbeşte în numele studenţilor someşeni.

Dl *profesor Cuza* viu aclamat, explică felul nostru de luptă. Arată mijloacele prin cari se va soluţiona problema jidănească şi roagă pe cei prezenţi să se organizeze în comitete locale.

Ca preşedinte al Comitetului local este ales păr. *George Micu,* paroh în *Vima-mare.*

Gâlgău

A doua zi de dimineaţă, la orele nouă plecăm spre *Gâlgău*. La intrarea în sat, păr. *Ion Goron* salută în numele poporenilor pe dl *Cuza,* care mulţumeşte. In curtea şcolii se găsesc circa 2000 de oameni din comunele: *Gâlgău, Poiana Blenchi, Bârsău, Vima-Mică, Capâlna, Fodora-Română, Dobocina, Valea Groşilor, Glod, Măgura, Francenii de Piatră.* Primul vorbeşte dl prof. *Mălaiu,* care arată starea precară a ţărănimei româneşti şi neputinţa ei de a se emancipa din jugul jidovesc. Dl *Dr. Valer Pop,* ţine ca poporul să cunoască felul cum vin jidanii peste noi şi cum ajung stăpâni, din cauza venalităţei noasre.

Dl *Suciu* vorbeşte în numele Centrului Studenţesc „Petru Maior" din Cluj.

Dl *prof. Cuza* spune că o boală ascunsă dăinueşte în corpul neamului românesc. Dacă nu ne vom scăpa de ea vom muri. Arată mijloacele oculte de luptă ale jidanilor: comunismul şi sectele religioase. Ei caută să dărâme creştinismul, dând ca exemplu Rusia pentru a asigura doctrinei lor satanice preponderanţa. Vorbind de problema forestieră, accentuează că în curând, vom rămâne fără păduri, mai ales că în consiliile de administraţie ale diferitelor bănci şi societăţi, sunt oameni de-ai partidelor. Intrebat de săteni, cum înţelege să scape de jidani, dl prof. Cuza, explică art. 7, al Statutului nostru, arătând norma noastră de guvernare prin decrete legi. In uralele mulţimei dânsul, anunţă înfiinţarea următoarelor comitete locale:

1. *Căpâlnea* păr. *Ioan Mureşanu* preot preşedinte, vice-preşedinţi: *Silviu Cutea, Ioan Graur* şi *Iosif Băieşi.*

2. *Gâlgău* păr. *Ion Gorun* preot preşedinte, vicepreşedinţi: *Percea* şi *Iosif Oros.*

3. *Poiana Blenchi* păr. *Gavril Micu* preot preşedinte, vice-preş. *Gavrilă Contiş* proprietar.

Ultimile cuvinte sunt rostite de către plugarul Gavrilă Contiş, care mulţumeşte dlui prof. Cuza, pentru cinstea ce lis'a făcut. — Infierăm însă purtarea jidovită a prim-pretorului Rusu care a împrăştiat cu jandarmi poporul.

Dej

La ora 12 a. m. ajungem la Dej unde în faţa tribunalului ne aşteaptă un număr de peste 4000 de ţărani, cu drapele. Ţinem să remarcăm zelul depus de studentul *Octavian Lascu,* care împreună cu poporul a primit cu urale nesfârşite automobilul în care se găsea d. *prof. Cuza.* In frunte cu studenţii şi cu drapelele, poporul s'a îndreptat spre grădina dlui dr. *Clemente Barbul,* unde a avut loc o grandioasă adunare Primul vorbitor a fost dl dr. *Valeriu Pop,* care în cuvinte calde, întrerupte adese ori de aplauze, cheamă la luptă, pentru desrobirea neamului ţărănimea someşană.

Dl prof. dr. *Titu Mălaiu,* accentuiază asupra primejdiei jidoveşti în raport cu mica economie şi cere ca cele ce va rosti dl Cuza, să fie de azi înainte farul conducător al someşenilor.

Dl prof. *Cuza,* îşi începe discursul prin cuvintele: „Unii din d-v., strigă că jidanii să plece *acum,* acum vrem să-i scoatem şi noi, dar cum? (Voci din public: *Cu bota că se duc iute*). — „Nu cu bota, ci cu legea." Şi să vedeţi cum îi vom scoate. — Nu vom lucra cu Cameră şi Senat cari discută cu lunile, ci prin decret-legi".

Domni-Sa explică pe larg cum se vor aplica decretele-legi şi cere ca cei ce vor să lupte cu adevărat să se organizeze în comitete. Ca preşedinte al comitetului judeţean este ales, prof. *dr. Titu Mălaiu.*

Dl dr. *Valeriu Roman*, explică ce

este liga și imposibilitatea partidelor de a soluționa problema jidănească. Arată că noi luptăm pe două fronturi în contra jidanilor și a jidăniților. Indemnând poporul la liniște și chibzuință; dsa insistă asupra unirei în cuget și în simțiri a tuturor Românilor, căci numai așa vom putea avea „România Românilor."

Mai vorbesc studenții:

Ioan Suciu din partea Centrului „Petru Maior", Mihail Bicleanu, din partaa studențimei Ieșene, Aurel Eremeiu din partea studențimei năsăudene, Victor Medrea din partea studențimei Oltene, Ionel Mureșan din partea studențiuei someșene. Adunarea se încheie de către dl prof. Cuza, care mulțumește tuturor pentru dragostea cu care au alergat să ne întâmpine și să ne asculte.

La orele 2 p. m., s'au sfințit în cadrele unui impresionant serviciu religios, drapelele „L. A. N. C." Oficiază părintele protopop *Iacob Marga.* Se stropesc cu apă sfințită drapelele:

Organizației județene Someș.
„ locale Dej.
„ „ Codor.
„ „ Vad.
„ „ Reteag.

După terminarea acestui serviciu divin, urează spor la muncă și biruință, în câteva cuvinte bine simțite păr. protopop *Iacob Marga.*

La orele 2 jum. s'a dat un banchet, în casa dlui dr. Barbul, iar la ora 5 p. m. dl Cuza și suita a părăsit jud. Someș. *Rep.*

INFORMAȚIUNI

STUDENȚEȘTI

Corneliu Zelea Codreanu, eroul și martirul studențimii române se găsește, de prezent, la Grenoble, în Franța pentru continuarea studiilor.

*

Studenți din Transilvania și Bucovina la Iași. In ultimele zile mai multe sute de studenți veniți din Ardeal și Bucovina, s'au înscris la Universitatea din Iași și în special în anul I, la facultatea de drept.

Este foarte fericită această pornire sănătoasă a generațiilor tinere, care studiind în mijlocul fraților lor din alte provincii, vor contribui desigur, într'un timp cât mai apropiat la consolidarea sufletească a tuturor Românilor

Iar în Iașul frământărilor studențești, unde este focarul naționalismului și creștinismului salvator, tinerii ardeleni și bucovineni vor avea prilejul să cunoască exemple luminoase de jertfă și de abnegațiune, care sunt atât de necesare pentru a duce la isbândă lupta începută.

*

PARLAMENTARE

O comunicare importantă. In ședința din 2 Noemvrie a. c. a Camerei deputatul *dr. D. Lascu,* inimosul luptător naționalist, a făcut o destăinuire senzațională, arătând „abuzurile săvârșite de autoritățile din Brașov, care liberează cu o ușurință condamnabilă certificate de cetățeni *tuturor veneticilor,* procedând imediat la înscrierea lor în listele electorale. Constată însă, că aceleași autorități au refuzat să înscrie în liste români de baștină

D-sa cere guvernului să ia măsuri în deosebi împotriva primăriei Brașovului, *vinovată că a eliberat asemenea certificate de cetățenie străinilor cu pașapoarte ale altor state.* Declară că nici d-sa nu este înscris în listele electorale"

Credem că e de prisos să mai adăugăm că veneticii, cari au obținut dreptul de vot al cetățeanului român, în baza unui simplu pașaport, nu sunt alții decât Jidanii!

Iată cum ni se pregătesc viitoarele alegeri de către propriile noastre autorități.

Nu crede Ministerul de Interne, căruia îi s'a adresat această comunicare, că are *datoria* să răspundă categoric acestei acuzări grave, prin instituirea unei anchete severe și prin pedepsirea nemiloasă a celor vinovați, pentru ca asemenea cazuri să nu se mai repete?

*

INTERNE

Suspendarea ziarului „Viața Universitară". Intr'unul din numerile recente ale revistei noastre am demascat „Viața Universitară", organul așa numitei „Uniunii a Studenților Independenți", ca o armă de propagandă jidovească, filosemită și filobolșevică.

Spre marea noastră satisfacție, am luat la cunoștință energica și lăudabila hotărâre a dlui *Maior Hotineanu,* Comisarul Regal al Corpului II Armată, — de-a suspenda acest suspect și periculos organ bolșevic, care apărea, în tipografia „Adevărului".

In fine a fost strivit un puiu de șarpe periculos.

„Anumita presă" poate să tot bocească acum. Când a fost suspendată „Acțiunea Românească", și „România Intregită", nu s'au gândit să protesteze nici unul dintre acei jidănași, cari azi pledează, plini de indignare, în numele „Drepturilor Omului".

In curând se va găsi un ac și pentru cojocul lor!

*

Activitate rodnică. Cetim în „Ogorul Nostru" din 9 Noevrie a. c., că Liga Apărării Naționale Creștine Mehedinți, a constituit în județ 125 de organizații comunale.

Felicităm din inimă pe frații mehedințeni pentru munca lor neprecetată, care ar putea servi drept pildă, vrednică de urmat, tuturor organizațiunilor județene ale „Ligei" noastre.

*

Studenți bolșevici arestați la Iași. Cetim în „Universul" din 14 Nov. a. c., următoarele:

Poliția de siguranță din Galați, având bănueli că în Iași s'ar găsi printre studenții basarabeni complici ai complotului terorist descoperit acolo, a cerut Siguranței ieșene să cerceteze. Poliția a făcut o descindere la Căminul studenților basarabeni (colegiul latin). După percheziție făcută, a fost ridicat studentul *Nicolaef Eftimie,* care va fi înaintat poliției din Galați, pentru cercetări. A mai fost reținut la Siguranță, studentul Petru Avescenco.

Ar fi de dorit ca toți studenții bolșevici, dela toate Universitățile din țară, să înfunde, în cel mai scurt timp pușcăria, ca și acest Nicolaef.

*

U. E. R. protestează contra acuzei „asimilării". „Keleti Ujság" -ul din 29 Oct. a. c., publică un apel al biroului de apărare juridică a „Uniunii Evreilor Români", în care aceasta *protestează energic contra acuzărilor,* lansate cu ocazia conferinței jidovești dela Oradea-Mare, că „Uniunea" ar preconiza *asimilarea elementului jidovesc cu populația autohtonă din România.*

Găsim în acest protest spontan o manifestare sinceră a sentimentelor jidovești, refractare oricărei asimilării, — fapt demonstrat, cu întreg arsenalul argumentelor doctrinare în magistralul articol al dlui prof. *I. C. Cătuneanu,* intitulat: *„Iluzii periculoase",* publicat în numărul trecut al revistei noastre.

*

Un trădător de neam a fost huiduit de studențime. La 9 Noemvrie a. c., urma să se joace la Teatrul „Regina Maria" din București piesa „Aripi frânte", a trădătorului

de neam *A. de Herz,* a cărui purtare antipatriotică din timpul ocupaţiei germane este în de-obşte cunoscută.

Studenţimea bucureşteană însă a ţinut să-şi marifeste sentimentele ei de patriotism curat, împiedecând, prin huiduieli şi fluierături, să se joace pe scena, care poartă numele M. S. Reginei, o piesă scrisă de un om a lui Mackensen.

Publicul din sală a aprobat atitudinea demnă şi românească a studenţilor români

Laudă lor!

*

Pactul maghiaro-jidovesc din Oradea-Mare. Ziarele minoritare publică ştirea că partidul maghiar din Oradea-Mare a încheiat un pact de alianţă cu jidovimea de acolo, în vederea alegerilor comunale. Acelaş lucru îl vor face Jidanii şi Ungurii din celelalte oraşe ale Transilvaniei.

Deci fiţi la pază Români! Uniţi-vă forţele pentru ca să puteţi înfrunta cu succes, acţiunea destructivă a blocului minoritar, condus de Jidani.

Inrolaţi-vă, cu toţii, sub drapelul de luptă a „Ligii Apărării Naţionale Creştine“!

*

Procesul Zelea Codreanu Iagues—Leiater (Neamul Evreesc) In ziua de 12 Noemvrie crt. a avut loc la Curtea cu Juraţi din Brăila judecarea opoziţiei făcute de către Jacques Leister, director proprietar al ziazului „Neamul Evreesc“ din Bucureşti contra sentinţei acelei Curţi prin care fusese condamnat în lipsă la 100.000 lei daspăgubiri civile către d-l Zelea Codreanu, pentru un articol apărut în ziarul *„Neamul Evreesc* şi socotit calomniată de către d. Zelea Codreanu.

După o scurtă deliberare, *juraţii au adus un verdict afirmativ următor căruia, curtea a menţinut condamnareu.*

Aşa înţeleg fraţii juraţi brăileni să-şi manifeste sentimentele lor de iubire faţă de mişcarea noastră, a cărei reprezentat şi luptător este d, Zelea Codreanu.

*

O alegere importantă. In şedinţa plenară a Societăţii asistenţilor preparatorilor dela Facultatea de medicină, ţinută la 6 Noemvrie 1925 în localul Societaţii s'a ales pe anul curent următorul comitet:

Preşedinte: Dr Lazăr Isaicu, vicepreşedinţi: Dr Pavel Siartău şi dr Leon Daniello. Secretar general: Dr Russu Epaminonda. Casier: Dr Ioan Pescariu.

Membrii în comitet: Dr Alexandru Lăpădat, Dr Ioan Sabău, Dr Ioan Vonica, Dr Aurel Botiş, Dr Emanoil Anca.

Remarcăm, cu o deosebită plăcere că noul preşedinte al societăţii asistenţilor, dl *Dr Lazăr Isaicu,* este unul dintre cei mai vaşnici luptători a „Ligei Apărării Naţionale Creştine“.

Cu ocazia alegerii sale în această nouă demnitate îi transmitem cele mai călduroase felicitări!

*

In atenţia dlui Prefect al judeţului Cluj. Liga Apărării Naţionale Creştine ţinând întruniri ascultate cu multă însufleţire în diferitele comune ale judeţului nostru, a avut durerea să constate, prin informatorii ei, că majoritatea notarilor comunali sunt Jidani. Inţelege dl Prefect ce înseamnă aceasta stare de lucruri, când funcţionarul care reprezintă la sate autoritatea guvernului mai mult chiar — puterea executivă a Statutui român — este luat din acel neam, care ne discreditează pretutindeni, critică toate instituţiile noastre, caută să sdruncine încrederea sătenilor în conducătorii ţării, batjocoresc armata, înlesnesc răspândirea sectelor religioase subversive şi otrăvesc sănătatea ţăranului român susţinând, ca notari, pe consângenii lor pe cârciumarii de la sate. Dl Prefect al judeţului trebue să înţeleagă că orice străduinţă a sa de a ridica starea sătenilor noştri este dela început zădărnicită, dacă nu alungă în cel mai scurt timp pe Jidani din posturile de notari.

*

EXTERNE

Painlevé a fost exclus din „Liga Drepturilor Omului“. In 26 Octombrie a. c., *Liga Drepturilor Omului* din Paris a hotărât să excludă din rândurile ei pe dl *Pain levé,* Preşedintele Consiliului de Miniştrii francez, pentrucă, fără nici un motiv, a acuzat pe comunişti că aceştia ar fi vândut Franţa riffanilor, — pentrucă nu guvernează în spiritul parlamentului ales la 11 Maiu 1924 şi pentrucă n'a încheiat pacea cu riffanii.

Aşa dară dnii apărători a drepturilor omului cumulează totodată şi calitatea de apărători a comunismului. Demascarea e evidenţă. Iar acum, în desperarea lor că celebrul cartel al stângii dela 11 Maiu s'a dus pe apele Senei şi că adânc înrădăcinatul instinct naţionalist al adevăraţilor patrioţi francezi s'a pus de-acurmezişul planurilor lor panumanitariste — nu le-a rămas altceva decât să-l ostralizeze pe dl Painlevé.

Atragem atenţia cititorilor noştrii de comunişti, umanitarişti francmasoni, a „Ligii Drepturilor Omului“, socialişti şi orice nume se va mai născoci, toate acestea denumiri nu ascunde decât pe Jidani şi finanţa lor internaţională, care alimentează toate mişcările subversive contra actualei forme de Stat naţional şi creştin.

*

Marea loje francmasonică din Paris a finanţat atentatul contra lui Mussolini. Acum, câteva zile, s'a încercat, cu ocazia unor mari serbări fasciste, cari au avut loc la Roma, un odios atentat contra lui *Mussolini.* Jidanii voiau să înlăture dela putere pe acest talentat şi energic bărbat de Stat, care a reîntrodus ordine şi linişte în viaţa publică a Italiei. Cu acest scop marea loje francmasonică din Paris, care nu este altceva, decât o unealtă a politicei oculte jidoveşti, ce tinde să acapareze puterea internaţională, a trimis 140.000 lire lojii din Roma. Cu aceşti bani a fost angajat un asasin, cu numnle *Zaniboni,* care trebuia să împuşte pe Mussolini, cu ajutorul unei arme, la care era montat un periscop. Incercarea de atentat a fost însă descoperită la timp. Atentatorul a fost arestat. Toate lojele francmasonice au fost ocupate de miliţia fascistă. Zilelele acestea va fi desfinţat partidul socialist, a cărui amestec, în acest atentat, a fost dovedit în urma cercetărilor poliţiei secrete.

Mussolini, care a scăpat teafăr, a primit cu această ocazie nu mai puţin de *24.000 de telegrame de simpatie şi de felicitări.* Popularitatea lui a crescut în mod considerabil. Partidul fascist s'a întărit şi mai mult.

Iar Jidanii francmasoni şi socialişti, au suferit o înfrângere bine meritată.

Opinia publică italiană a înţeles, cu această ocazie, să dovedească din nou setimentele ei de simpatie faţă de noua doctrină naţionalistă-fascistă, care singură este în stare să distrugă tendinţele anarhice ale jidovimii internaţionale.
